

Ikony z Nowicy i Zamłynia w Łucku

Ікони з Новиці та Замлиння в Луцьку

Незwykle ważnym wydarzeniem kulturalnym w Łucku stała się ekspozycja ikon wykonanych podczas plenerów w Zamłynie (Ukraina) i w Nowicy (Polska).

W Galerii Sztuki Wołyńskiej Organizacji Narodowego Związku Artystów Plastyków Ukrainy 20 listopada odbyło się otwarcie wystawy prac stworzonych podczas V Międzynarodowego Pleneru Ikonopisów i Sztuki Sakralnej na Wołyniu «Święci pokoju» oraz VII Międzynarodowych Warsztatów Ikonopisów w Nowicy «Przypowieści». Jak podkreślają organizatorzy plenerów, większość eksponowanych obrazów poświęcona jest tematowi pokoju. Ich autorami są artyści z Ukrainy, Polski, Białorusi, Litwy oraz Gruzji.

Otwarcie wystawy rozpoczęło się od przemówienia konsula Konsulatu Generalnego RP w Łucku Krzysztofa Sawickiego oraz wręczenia Krzyża Oficerskiego Orderu Zasługi Rzeczypospolitej Polskiej Wikariuszowi Generalnemu Diecezji Łuckiej, proboszczowi parafii

p.w. Świętej Trójcy w Lubomlu, a jednocześnie opiekunowi Centrum Integracji Zamłynie «Caritas-Spes» – Janowi Burasowi. W trakcie uroczystości studenci Wołyńskiej Prawosławnej Akademii Teologicznej zaśpiewali modlitwy. W ramach wystawy odbyła się także prezentacja cyklu prac «Wyjście» autorstwa młodej malarki Marii Iwaniuty, która powiedziała, że jej obrazy nie są kanoniczne, ale zawartą w nich symbolikę można dostrzec zarówno w ukraińskich, jak i bizantyjskich ikonach.

W otwarciu wystawy uczestniczyli wołyński egzarcha Ukraińskiej Cerkwi Greckokatolickiej Josafat, rektor Wołyńskiej Prawosławnej Akademii Teologicznej protojerej Wołodimir oraz organizatorzy plenerów Katarzyna Jakubowska-Krawczyk i Mateusz Sora.

Anastasiya KORECKA

Надзвичайно важливою культурною подією, що відбулася нещодавно в Луцьку, стала виставка ікон, написаних у Замлинні (Україна) та Новиці (Польща).

Ікони, створені під час V міжнародного пленеру іконопису і сакрального мистецтва на Волині «Святі миротворці» та VII міжнародного пленеру іконопису в Новиці (Польща) «Притчі», презентували в Галереї мистецтв Будинку художника Волинської організації НСХУ 20 листопада. Як зазначають організатори плерів, більшість картин виставки присвячено темі миру. Представлені ікони та сакральний живопис створили митці з України, Польщі, Білорусі, Литви та Грузії.

Відкриття заходу розпочалося зі вступного слова консула Генерального консульства РП у Луцьку Кишишова Савіцького та нагородження Офіцерським хрестом «За заслуги перед Республікою Польща» отця-каноніка Яна Бураса, генерального вікарія Луцької дієцезії, директора інтеграційного

центру в Замлинні «Карітас-Спес», настоятеля парафії Святої Трійці в Любомлі. Під час відкриття прозвучали молитви у виконанні семінаристів Волинської православної богословської академії. У рамках виставки також відбулася презентація циклу «Вихід» молоді художниці Марії Іванюти. Вона зауважила, що її твори неканонічні, проте використана символіка трапляється у візантійських та українських іконах.

На заході були присутні волинський екзарх УГКЦ Йосафат, ректор Волинської православної богословської академії протоієрей Володимир, організатори плерів Катажина Якубовська-Кравчик та Матеуш Сора.

Анастасія КОРЕЦЬКА

Голод змушує до...

Глód zmusza do...

сторінка 3

Підстави самоврядування

Podstawy samorządności

сторінка 4

Йому було п'ять років,
коли їх депортували

Miał jedynie pięć lat,
kiedy ich deportowano

сторінка 7

Урочистість у Сидорові

Uroczystości w Sidorowie

сторінка 8

Екскурсії, майстер-класи,
тренування. Щодня щось нове

Wycieczki, warsztaty, treningi.
Codziennie coś nowego

сторінка 10

Ziemia przygarnia wszystkich, jak matka

Земля пригортає всіх як мати

19 listopada 2015 roku odbył się pogrzeb trzynastu ofiar masowych rozstrzeliwań z czasów drugiej wojny światowej odkopanych na grodzisku we Włodzimierzu Wołyńskim.

19 листопада 2015 р. відбулося поховання тринадцяти жертв масових розстрілів часів Другої світової війни, яких виявили на городищі у Володимирі-Волинському.

Szczątki pomordowanych umieszczono we wspólnej trumnie i pochowano godnie na cmentarzu komunalnym Fedoriwskij nieopodal miasta, gdzie władze ukraińskie wydzieliły dla nich oddzielną kwaterę. Pożegnanie odbyło się w asyście żołnierzy, zgromadzonych osób, przedstawicieli instytucji państwowych ze strony polskiej i ukraińskiej, a obok grobu umieszczono flagi Polski i Ukrainy. W pogrzebie uczestniczyli Marek Zapór – konsul z Konsulatu Generalnego RP w Łucku, Paweł Cieślcki – dyrektor firmy BUDMEX zajmujący się m.in. pracami związanymi z upamiętnianiem poległych Polaków za granicami kraju, Jan Fedirko – przedstawiciel Fundacji Niezależności z Lublina, Oleksij Złatogorski – szef «Wołyńskich Starożytności», Petro Saganiuk i Natalia Wasylec – przedstawiciele miasta Włodzimierz Wołyński.

Modlitwę za zmarłych odmówili proboszcz Katedry Bożego Narodzenia ojciec Mykoła, Generalny Wikariusz Łuckiej Diecezji ksiądz Jan Buras i przedstawiciel Gminy Żydowskiej. Zgromadzeni modlili się za bezimiennych pomordowanych, aby nie wygasła pamięć o tych, którzy znaleźli miejsce na poświęconej ziemi, gdzie będzie można zapalić światło na ich wspólnym grobie. W hołdzie dla Nich ma w niedalekiej przyszłości stanąć pomnik z tablicą upamiętniającą.

Włodzimierz Wołyński – miasto niedaleko granicy z Polską, a w jego centrum dawne grodzisko, otoczone wałem ziemnym, stało się w czasie II wojny światowej (1939–1945) grobem tysięcy ludzi. Wszystkie prace badawcze i ekshumacyjne wskazują, że ofiarami zbrodni byli zarówno Polacy, Żydzi, jak i Ukraińcy, a oprawcami – sowieci i Niemcy.

Fakt, że w tym miejscu odbywały się mordy, był w czasach komunizmu skrupulatnie przemilczany. Jakiegokolwiek prace archeologiczne w miejscu średniowiecznego grodziska były zabronione i blokowane przez KGB, spadkobiercę NKWD.

Od 2011 roku polsko-ukraińska grupa archeologów prowadzi tu badania. Do tej pory

ekshumowano ponad 2700 ofiar. Mimo to, archeologów czeka jeszcze ogrom pracy, aby do końca i jednoznacznie zbadać to miejsce, gdzie znajdują się kolejne ofiary bestialskich mordów z okresu II wojny światowej.

W czasie pogrzebu nasuwają się na myśl smutne refleksje i próbujemy odpowiedzieć sobie na pytanie: Jak to możliwe, że człowiekowi potrafi zgotować taki los? Wojna jak zwykle przynosi cierpienie, ból i śmierć... a ziemia przygarnia wszystkich, jak matka. Ile jej dzieci spocznie jeszcze na tym cmentarzu? Nie wiadomo. To przecież nie koniec poszukiwań i kolejnych ekshumacji. Przed naukowcami, archeologami, ludźmi dobrej woli, państwem polskim i ukraińskim – nadal wielkie wyzwanie. Ludzie powinni przecież znać historię ziemi, na której żyją i mieć świadomość, chociaż częściowo, jakie tajemnice kryje przeszłość ich Ojczyzny.

Jadwiga DEMCZUK,
nauczycielka delegowana do pracy dydaktycznej
do Łucka przez ORPEG
Foto: www.fundacja-niepodleglosci.pl

Микола Удуд, вікарій Луцької дієцезії ксьондз Ян Бурас і представник єврейської громади. Присутні молилися за безіменних жертв, щоб не згасла пам'ять про тих, хто знайшов місце на освяченій землі, де можна буде запалити лампадку на їхній спільній могилі. З метою вшанування їхньої пам'яті в найближчому майбутньому там має постати пам'ятник із меморіальною дошкою.

Володимир Волинський – місто неподалік від польського кордону, в його центрі знаходиться стародавнє городище, оточене валом, яке під час Другої світової війни (1939–1945 рр.) стало могилою для багатьох тисяч людей. Усі дослідницькі та ексгумаційні роботи вказують на те, що жертвами злочинів були поляки, євреї та українці, а їхніми катями – радянська та німецька влада.

Той факт, що на цьому місці відбувалися вбивства, у радянські часи ретельно замовчувався. Будь-які археологічні роботи на місці середньовічного городища були заборонені та блокувалися КДБ, спадкоємцем НКВС.

Із 2011 р. польсько-українська група археологів проводить там дослідження. На сьогоднішній день ексгумовано останки понад 2700 жертв. Проте археологи матимуть ще багато роботи, поки повністю й остаточно дослідять місце, де ще знаходяться останки жертв жорстоких вбивств часів Другої світової війни.

Під час похорону в голові вирували сумні думки й ми намагалися відповісти собі на запитання: як це можливо, що одна людина може заподіяти таке інше? Війна, зазвичай, приносить страждання, біль і смерть, а земля пригортає всіх як мати. Як багато її дітей ще спочинуть на цьому кладовищі? Невідомо. Бо це не кінець пошуків і подальших ексгумацій. Перед вченими, археологами, людьми доброї волі, польською й українською державами надалі стоїть великий виклик. Люди повинні знати історію землі, на якій живуть, та усвідомлювати, принаймні, частково, які таємниці приховано в минулому їхньої Батьківщини.

Ядвіга ДЕМЧУК,
учителька польської мови,
скерована в Луцьк організацією ORPEG
Фото: www.fundacja-niepodleglosci.pl

185. rocznica powstania listopadowego

185-та річниця Листопадового повстання

Polacy nie pogodzili się z utratą niepodległości i wielokrotnie występowali zbrojnie przeciwko krajom zaborczym tj. Rosji, Prusom i Austrii. Jednym z takich ruchów było Powstanie Listopadowe trwające od 29 listopada 1830 do października 1831 r., które objęło swym zasięgiem Królestwo Polskie, Litwę, część Ukrainy i Białorusi.

Kolebką insurekcji była Szkoła Podchorążych Piechoty, która za cel postawiła sobie powstanie zbrojne. Na czele organizacji stanął podporucznik Piotr Wysocki. Momentem decydującym o rozpoczęciu działań zbrojnych stało się zagrożenie wykrycia organizacji oraz plany cara Mikołaja I wykorzystania wojska Królestwa Polskiego do tłumienia ruchów wolnościowych w Europie Zachodniej.

Spiskowcy rozpoczęli powstanie 29 listopada wieczorem od zamachu na wielkiego księcia Konstantego i zaatakowali jego rezydencję w Belwederze. Konstanty zdołał uciec, nie powiedło się również zaskoczenie oddziałów rosyjskich. Powstańcy pod wodzą Piotra Wysockiego ruszyli na Stare Miasto, wzywając do walki ludność Warszawy. Do spiskowców przyłączyli się głównie rzemieślnicy i biedota miejska oraz nieliczne oddziały wojskowe, z pomocą których zdobyto Arsenał.

W ciągu nocy listopadowej i następnego

dnia, uzbrojona ludność stolicy i część wojska polskiego, która opowiedziała się po stronie powstańców, opanowały Warszawę. Wojsko polskie pozostające przy Konstantym oraz oddziały rosyjskie wycofały się do Wierzbna. Gdy osłabły pierwsze nastroje rewolucyjne, kierownictwo nad powstaniem przejęła skłonna do kompromisu arystokracja.

W konsekwencji wybuchła wojna polsko-rosyjska, która rozpoczęła się na początku lutego 1831 r. Na teren Królestwa Polskiego wkroczyła armia carska licząca około 115 tys. dowodzona przez Iwana Dybicza, naprzeciwko niej stanęła niespełna 50-tysięczna armia polska.

Mimo kilku ważnych zwycięstw, powstanie listopadowe upadło, a społeczeństwo polskie zapłaciło za udział w nim wysoką cenę. Należy jednak pamiętać, że takie zrywy patriotyczne przyczyniły się do odrodzenia wolnej Polski.

MW

Поляки не змирилися із втратою незалежності й неодноразово виступали зі зброєю в руках проти країн-загарбників: Росії, Пруссії та Австрії. Одним із таких прикладів було Листопадове повстання, яке тривало з 29 листопада 1830 р. до жовтня 1831 р. й охоплювало Королівство Польське, Литву, частину України та Білорусі.

Колискою повстання була Школа підхорунжих піхоти, яка поставила перед собою мету здійснити збройний виступ. На чолі організації стояв підпоручик Пьотр Висоцький. Вирішальним моментом початку військових дій стала загроза викриття організації, а також плани царя Миколи I щодо використання армії Королівства Польського для придушення визвольних рухів у Західній Європі.

Змовники розпочали повстання ввечері 29 листопада замахом на великого князя Костянтина й нападом на його резиденцію в Бельведері. Костянтин зумів втекти, не вдалося також заскочити зненацька російські підрозділи. Повстанці на чолі з Пьотром Висоцьким вирушили в Старе місто, закликаючи до боротьби мешканців Варшави. До змовників приєдналися в основному ремісники, міська біднота та нечисленні військові підрозділи, за допомогою яких було захоплено Арсенал.

Протягом листопадової ночі й наступного

дня озброєне населення столиці та частина польського війська, яка стала на бік повстанців, захопили Варшаву. Польські війська, які підтримували Костянтина, та російські підрозділи відступили до Вежбна. Коли послабилися перші революційні настрої, керівництво повстанням перейшло до схильної до компромісу аристократії.

Відтак, на початку лютого 1831 р. розпочалася польсько-російська війна. На територію Королівства Польського увійшла царська армія, яка нараховувала близько 115 тис. осіб на чолі з Іваном Дибичем. Їй протистояла заледве 50-тисячна польська армія.

Незважаючи на кілька важливих перемог, Листопадове повстання зазнало поразки, а польське суспільство заплатило високу ціну за участь у ньому. Проте потрібно зазначити, що саме такі патріотичні пориви спричинили відродження вільної Польщі.

ВМ

«Stalinowskie piekło» w polskich wsiach

W ostatnią sobotę listopada na Ukrainie obchodzony jest Dzień Pamięci Ofiar Wielkiego Głodu. Sztucznie stworzona akcja bolszewicka w latach 1932–1933, wymierzona w ukraińskich rolników i chłopów przyczyniła się do około 8 mln ofiar.

Wielki Głód nie ominął także polskich wiosek na terenach obecnej Ukrainy, a także Kubania, który wówczas był ukraińskojęzycznym. Według oficjalnych danych statystycznych, na początku lat 30. na Ukrainie mieszkało ponad pół miliona Polaków. Historycy udowadniają, że ta liczba jest mocno zaniżona. Jednym z argumentów przytaczanych jest sytuacja z 1926 r. po przeprowadzeniu powszechnego spisu ludności. Protesty Polaków doprowadziły do uzupełnienia danych poprzez zorganizowanie spisu już polskiej ludności w 1927 r. Badacze apelują także do danych kościoła rzymsko-katolickiego z tego czasu. Obliczając wiernych na parafiach, mówi się o ponad 700 tys.

Nie wiadomo, ilu Polaków straciło życie w czasie Wielkiego Głodu. W opublikowanych w 1990 r. na Ukrainie dokumentach i materiałach, historyk Kulczycki podał odnalezioną w archiwach wzmiankę, że bolszewicy w 1933 r. odnotowali około 21 tys. zmarłych w polskich wsiach. Historycy udowadniają, że te liczby były dwa, a ponieważ i trzy razy zaniżone. W ostatnich latach na Ukrainie została wydana «Narodowa księga pamięci ofiar Wielkiego Głodu na Ukrainie». Każdy rejon i wieś, dotknięte głodem, został udokumentowany. Wersja elektroniczna jest dostępna w Internecie, co daje możliwość sprawdzenia miejscowości i nazwisk osób, mieszkających tu. Jednak, udało się zebrać tu około 800 tys. nazwisk, co stanowi 10% od ogólnej liczby zmarłych. Chociaż dane ukraińskich historyków nie wyszczególniają przynależności narodowej ofiar, jednak polskie nazwiska na tych listach przemawiają same za siebie. Wśród ocen liczby ofiar wśród Polaków padają różne dane. Ukraiński historyk Oleh Kałakura twierdzi, że było to 80 tys. Polaków, inni zaś udowadniają, że ponad 100 tys. naszych rodaków zamordowano śmiercią głodową. Autor niniejszego artykułu, tylko wśród ofiar odnotowanych w «księdze pamięci» w czterech obwodach: żytomierskim, winnickim, chmielnickim i kijowskim, naliczył około 10 tys. polskich nazwisk.

Sytuację w tych czasach można zilustrować na przykładzie danych i wspomnień z terenów Polskiego rejonu autonomicznego im. Juliusza Marchlewskiego. Procent Polaków w tym regionie był największy, a w wielu miejscowościach mieszkali tylko i wyłącznie nasi rodacy.

Teren rejonu stanem na 1930 rok stanowił 660 km kwadratowych. Według danych zawartych w artykule «Wobec 5-lecia rocznicy istnienia Marchlewsczyzny» w rejonie znajdowało się 43 szkoły, w tym 38 czterolatek, 3 siedmiolatki, 2 szkoły zawodowe. Na wsiach zorganizowano 22 świetlice, 4 kluby robotnicze, 1 dom tzw. «chłopski» i działało 69 bibliotek. Liczba rad wiejskich (polskich gmin) stanowiła około 40, a ludność wynosiła ponad 52 tys. osób. 71 % mieszkańców stanowili Polacy.

Jeszcze dziś w okolicach Żytomierza mieszkają świadkowie tej strasznej tragedii. Poniekąd

w prasie ukraińskiej, a w ostatnich latach i w Polsce dziennikarze publikują ich relacje z tych lat i wspomnienia o zmarłych na ulicach i aktach kanibalizmu. Na Ukrainie można także znaleźć kilka artykułów naukowych na temat ofiar wśród Polaków w Wielkim Głodzie.

Wśród opublikowanych badań, na uwagę zasługuje dorobek naukowy historyka Henryka Strońskiego. W materiałach jego autorstwa znajdujemy wiele różnych danych, przedstawiających straszną skalę tragedii. Oto statystyka zmarłych w niektórych polskich wsiach:

Widły – 28 dorosłych i 57 dzieci, Zdań Bolarka – 95 i 116 (tu i dalej pierwsza liczba – dorośli, druga – dzieci), Nowy Zawód – 95 i 207, Olizarka – 24 i 31, Ulanowka – 24 i 18, Szyjecka Buda – 46 i 92, Huta Justynowska – 135 i 75, Nieborówka – 52 i 115, Żółty Bród – 81 i 64, Henrykówka – 74 i 152. Razem – 654 dorosłych i 1106 dzieci.

Jednak opracowań naukowych jest wciąż za mało. I tu realizacja tego zadania powinna spocząć, w pierwszej kolejności, na barkach pracowników IPN. W ukraińskich archiwach znajduje się mnóstwo dokumentów, z pomocą których jeszcze można odtworzyć «stalinowskie piekło» w polskich wsiach.

W marcu 1933 r. sekretarz Marchlewskiego komitetu rejonowemu partii B. Marczewski skierował pod adres Kijowskiego komitetu obwodowego KP(b) U sprawozdanie, w którym zawiadamiał o ciężkiej sytuacji spożywczej w rejonie. «Niektóre rady wiejskie – pisał on – organizują kułackie prowokacje, podejmują gwałt o masowym głodzie, wysyłają w rejonowy komitet wykonawczy listy o 30–40 głodujących rodzinach na poszczególnych wsiach». Głód zmusza do kradzieży bydła i innej zwierzyny. We wsiach Szyjecka Buda, Wasyliówka, Olizarka «kułacy» agitowały głodnych rozdzielać nasienny fundusz. W Dranieckich Chatach z głodu umarło dziecko, które przeleżało pod łóżkiem 4 dni. W Jabłonowce Marjanowskiej rady matka wygoniła z domu czterech głodnych dzieci, powiedziawszy: «Niech idą, gdzie chcą, nie mogę na nich patrzeć». Chłop Paszkowski w Ulanowce z głodu podpalił dom, sam spłonął, a jego dziecko uratowali mieszkańcy tej wsi. We wsi Dranieckie Chatki Dobrowolska z rozpacz zabiła własnego syna, a jego mięso zjadła razem z córką, później zabiła i ją. Bez pomocy – zawiadamiał Marczewski – nie możemy rozwiązać żywnościowego problemu».

Miliony istnień ludzkich, które pochłonął Wielki Głód, a wśród nich polskie ofiary – to jedna z największych zbrodni reżimu stalinowskiego na bezbronnej ludności w XX wieku. Niestety, do dziś ta tragedia nie jest zbadana i prawie nie jest znana w granicach obecnej RP. Pamięć o nich powinna zostać wskrzeszona i pozostać w naszej historii jako przykład męczeństwa.

Jan MATKOWSKI

«Сталінське пекло» в польських селах

У четверту суботу листопада в Україні вшановують День пам'яті жертв Голодомору. Штучно створена більшовицька акція в 1932–1933 рр., спрямована на українських селян, призвела до приблизно 8 млн жертв.

Голодомор не оминув також польських сіл на території сучасної України та на Кубані, яка тоді була україномовною. Згідно з офіційними статистичними даними, на початку 30-х рр. в Україні проживали понад півмільйона поляків. Історики доводять, що кількість значно зменшено. Як аргумент вони наводять приклад проведення в 1926 р. більшовицького перепису населення. Протести поляків призвели до поповнення даних, у 1927 р. було організовано перепис уже польського населення. Дослідники апелюють до даних римо-католицької церкви того часу. Враховуючи прихорожан парafій, можна сказати, що мова йде про понад 700 тис. осіб.

Невідомо залишається кількість поляків серед жертв Голодомору. В опублікованих у 1990 р. в Україні матеріалах історик Кульчицький наводить знайдену в архівах інформацію, яка свідчить, що більшовики в 1933 р. зафіксували приблизно 21 тис. померлих у польських селах. Історики доводять, що ці цифри були вдвічі, а деколи і втричі більшими. В останні роки в Україні видали «Національну книгу пам'яті Голодомору». Назви районів та сіл, яких торкнувся голод, було задокументовано. Електронна версія книги доступна в Інтернеті, що дає можливість перевірити населені пункти та прізвища осіб, котрі там проживали. Вдалося зібрати близько 800 тис. прізвищ, що становить лише 10 % від загальної кількості померлих. Хоча дані українських істориків не виокремлюють національну приналежність жертв, проте польські прізвища в цих списках говорять самі за себе. Оцінюючи кількість жертв серед поляків, дослідники подають різні дані. Український історик Олег Калакура стверджує, що було 80 тис. поляків, інші ж доводять, що понад 100 тис. поляків було знищено голодом. Автор цієї статті тільки серед жертв, згаданих у «Книзі пам'яті» в чотирьох областях (Житомирській, Вінницькій, Хмельницькій та Київській), нарахував близько 10 тис. польських прізвищ.

Ситуацію з тих часів можна проілюструвати на прикладі матеріалів із теренів Мархлевського польського національного району. Відсоток поляків у цьому районі був найвищим, а в багатьох населених пунктах проживали виключно поляки.

Територія району в 1930 р. становила 660 кв. км. Згідно з даними, вміщеними у статті «До 5-річчя існування Мархлевщини», в районі знаходилися 43 школи, зокрема 38 чотирирічок, 3 семирічки, 2 професійні школи. У селах було організовано 22 świetlice, 4 робітничих клуби, 1 так званий «сільський» дім і діяли 69 бібліотек. Кількість сільських рад (польських гмін) становила приблизно 40, а населення складало понад 52 тис. осіб. 71 % жителів становили поляки.

Ще сьогодні в околицях Житомира проживають свідки цієї страшної трагедії. Подекуди

в українській пресі, а в останні роки і в польській, журналісти публікують інтерв'ю з ними та спогади про померлих на вулицях, а також про акти канібалізму. В Україні можна знайти кілька наукових статей на тему жертв серед поляків під час Голодомору.

Серед опублікованих досліджень на увагу заслуговує науковий доробок історика Генрика Стронського. У матеріалах, що належать його авторству, знаходимо багато різних даних, які представляють страшний масштаб трагедії. Ось статистика померлих у деяких польських селах:

Вила – 28 дорослих і 57 дітей, Здаń Болярка (нині Болярка) – 95 і 116 (тут і далі перше число – кількість дорослих, друге – дітей), Новий Завод – 95 і 207, Олізарка – 24 і 31, Улянівка – 24 і 18, Шиєцька Буда – 46 і 92, Гута-Юстинівка – 135 і 75, Неборівка – 52 і 115, Жовтий Брід – 81 і 64, Генриківка – 74 і 152. Разом – 654 дорослих та 1106 дітей.

Однак наукових робіт досі доволі мало. Реалізація цього завдання повинна бути покладена насамперед на плечі працівників Інституту національної пам'яті в Польщі. В українських архівах знаходиться багато документів, за допомогою яких ще можна відтворити «сталінське пекло» в польських селах.

У березні 1933 р. секретар Мархлевського районного комітету партії Б. Марчевський надіслав на адресу Київського обласного комітету КП(б)У звіт, у якому повідомив про важку споживчу ситуацію в районі. «Деякі сільські ради, – писав він, – організовують куркульські провокації, піднімають скандал про масовий голод, надсилають у районний виконавчий комітет листи про 30–40 голодуючих сімей в окремих селах. Голод змушує до крадіжки худоби та інших звірів. У селах Шиєцька Буда, Василівка, Олізарка «куркулі» агітували голодних розділити насіннєвий фонд. У Дранецьких Хатах від голоду померла дитина, яка пролежала під ліжком 4 дні. У Яблунівці Мар'янівської ради мати вигнала з дому чотирьох голодних дітей, сказавши: «Нехай ідуть, куди хочуть, не можу на них дивитися». Селянин Пашковський в Улянівці через голод підпалив хату, сам згорів, а його дитину врятували жителі цього села. В селі Дранецькі Хатки Добровольська з розпачу вбила власного сина, а м'ясо з нього з'їла разом із донькою, згодом вбила і її. Без допомоги, – повідомляв Марчевський, – не можемо вирішити споживчої проблеми».

Мільйони людських життів, які забрав Голодомор, також польські жертви серед них – це один із найбільших злочинів сталінського режиму над беззахисним населенням у XX ст. На жаль, донині ця трагедія не досліджена й майже не відома в межах теперішньої Польщі. Пам'ять про неї повинна відродитися та залишитися в історії як приклад мучеництва.

Ян МАТКОВСЬКИЙ

Львів, 28.11.2015 р.
Пам'яті Ofiar Wielkiego Głodu na Ukrainie

Львів, 28.11.2015 р.
Пам'яті жертв Голодомору в Україні

Podstawy samorządności

23 listopada w Łucku odbyła się konferencja poświęcona rozwojowi demokratycznego państwa. Polscy eksperci podzielili się doświadczeniami w zakresie działalności jednostek samorządu terytorialnego różnych poziomów.

Konferencja «Społeczno-ekonomiczne podstawy samorządności» miała miejsce na Wschodnioeuropejskim Uniwersytecie Państwowym imienia Łesi Ukrainki. Samorządowi terytorialnemu będącemu fundamentem demokracji i rozwoju kraju poświęcił swój występ polski polityk Jan Król. O rozwoju samorządności na tle zmian ustrojowych państwa na przykładzie gminy Bodzechów opowiedział wójt tej gminy Jerzy Murzyn. Sołtys wsi Opypy w województwie mazowieckim Maja Winiarska-Czajkowska zaprezentowała swoją miejscowość, opowiedziała o problemach i sposobach ich rozwiązania. Zwróciła uwagę na przedsięwzięcia i imprezy, które się odbywają, a także na to, jak mieszkańcy w drodze głosowania sami decydują na co wydawać środki z sołectkiego funduszu.

Były komendant policji w Ostrowcu Świętokrzyskim Andrzej Broda zastanawiał się nad funkcjonowaniem systemu bezpieczeństwa w Polsce. Powiedział także, że jego zdaniem na zmniejszenie przestępczości ma wpływ szkoła, ponieważ to właśnie edukacja szkolna oraz różne kółka, zespoły, teatry, działające po lekcjach, nie dają młodzieży czasu na to, żeby popełniać przestępstwa.

Konferencja została zorganizowana przez Stowarzyszenie 4 Czerwca, Otwarty Uniwersytet Reform oraz Uniwersytet im. Łesi Ukrainki.

Alona WŁASIUŁ
Foto: www.facebook.com/4-czerwca

Підстави самоврядування

У Луцьку 23 листопада відбулася конференція, присвячена розбудові демократичної правової держави. Польські експерти поділилися досвідом щодо самоврядування на різних рівнях державного управління.

політик Ян Круль. Про розвиток самоврядності на тлі змін державного правління на прикладі гміни Бодзехув розповів вїт цієї гміни Єжи Мужин. Солтис села Опипи в Мазовецькому воєводстві Майя Вінярська-Чайковська описала свій населений пункт, поділилася його основними проблемами та шляхами їх вирішення. Звернула увагу передусім на цікаві заходи та свята, які відбуваються в Опипах, а також на те, як жителі шляхом голосування вирішують, на що витрачати кошти із сільського фонду.

Колишній комендант поліції в місті Островець-Свентокшиський Анджей Брода поділився думками про функціонування системи безпеки в Польщі. Окрім того, він наголосив, що на зменшення рівня злочинності впливає школа. Саме шкільна освіта та позашкільне навчання, наприклад різноманітні гуртки, секції, ансамблі, театри, займають молодь, і в неї зовсім не вистачає часу на скоєння злочинів.

Захід відбувся за підтримки товариства «4 червня», Відкритого університету реформ, а також ЧНУ імені Лесі Українки.

Альона ВЛАСЮК
Фото: www.facebook.com/4-czerwca

SC Corporate Services Sp. z o. o. oferuje kompleksowe usługi:

ТзОВ «SC Corporate Services Sp. z o. o.» пропонує комплекс послуг:

Podróż i pobyt:

- pomoc przy uzyskaniu zezwolenia na pobyt i pracę;
- pomoc przy uzyskaniu zezwolenia na pobyt ze względu na naukę;
- pomoc przy aplikowaniu o nadanie obywatelstwa;
- pomoc przy uzyskiwaniu wiz;
- pomoc przy uzyskiwaniu zaproszeń.

Usługi księgowe:

- kompleksowe usługi księgowe i rachunkowość;
- podatki i cła;
- kadry i płace;
- asysta i reprezentacja przed organami administracyjnymi, jak Urząd Skarbowy i ZUS, w tym pomoc przy kontrolach Urzędu Skarbowego i ZUS.

Rejestracja spółek:

- rejestracja spółek z o. o. i akcyjnych;
- rejestracja oddziałów przedsiębiorców zagranicznych;
- rejestracja spółek osobowych;
- zakładanie działalności gospodarczej;
- rejestracja zmian w KRS.

Doradztwo prawne:

- przygotowanie kontraktów handlowych;
- pełna obsługa prawna;
- prawo pracy.

Wirtualne biuro i sala konferencyjna Tłumaczenia i consulting

Corporate

Professional Business Services

SC Corporate Services Sp. z o. o.
www.sccorporate.com
info@sccorporate.com
Poznańska 7/2
Warszawa 00-680
Tel. 602 527 336, 22 121 69 37

Podróż i перебування:

- надання допомоги в отриманні дозволу на робочу візу;
- надання допомоги в отриманні дозволу на навчальну (студентську) візу;
- надання допомоги в оформленні віз різних типів;
- надання допомоги в отриманні запрошення для відкриття візи.

Бухгалтерські послуги:

- повне бухгалтерське обслуговування клієнта;
- податкові обрахунки та мито;
- повний кадровий супровід;
- презентація перед адміністративними органами, а також консультування й супровід під час контролю адміністративних органів таких, як податкова інспекція, ZUS.

Реєстрація компаній:

- реєстрація компаній різних типів;
- реєстрація закордонних підприємств;
- допомога у відкритті господарської діяльності;
- реєстрація змін в KRS.

Юридичні консультації:

- підготовка торговельних контрактів;
- повне юридичне обслуговування;
- консультування щодо трудового законодавства.

Інші послуги:

- віртуальне бюро та конференц-зал;
- переклади й консалтинг.

8 грудня о 12.00 в аудиторії № 101 в Інституті філології та журналістики Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки (вул. Винниченка, 30а) відбудеться зустріч із Яцеком Павловичем, керівником Реферату історичної освіти польського Інституту національної пам'яті, який презентуватиме книгу ІНП «Польща – нарис історії».

Współpraca w zakresie świadczenia usług administracyjnych

Співпраця у сфері надання адміністративних послуг

27 listopada w Centrum Świadczenia Usług Administracyjnych w Łucku odbyła się konferencja «Nawiązanie współpracy w zakresie poprawy poziomu jakości świadczenia usług administracyjnych między reprezentantami samorządów lokalnych oraz zapoznanie się z lepszymi praktykami Ukrainy i Polski».

Podczas spotkania zaprezentowano wyniki realizacji projektu «Poprawa świadczenia usług administracyjnych dla mieszkańców regionów transgranicznych poprzez tworzenie sieci centrów świadczenia usług administracyjnych i rozwoju współpracy między Centrum Świadczenia Usług Administracyjnych w Łucku, Centrum Świadczenia Usług Administracyjnych w Iwano-Frankiwsku oraz Biurem Obsługi Mieszkańców w Lublinie». Dyskutowano także o jego perspektywach.

Uczestników konferencji powitał mer Łucka Mykoła Romaniuk, kierownik aparatu Wołyńskiej Obwodowej Administracji Państwowej Dmytro Dubniak i kierownik referatu w Biurze Obsługi Mieszkańców w Lublinie Michał Piłat.

O podstawowym celu projektu opowiedział Petro Werzun: «W Lublinie mieszkają Ukraińcy, w Iwano-Frankiwsku, Łucku obywatele Unii Europejskiej, którzy również potrzebują usług administracyjnych. My możemy je świadczyć i to prowadzi do poprawy klimatu inwestycyjnego i innych wskaźników w tym lub innym regionie. Inny wymiar tego projektu: w Polsce i na Ukrainie korzysta się z praktyk, metod, programów, które są unikatowe dla danego regionu. Wzajemna wymiana tych praktyk podnosi jakość świadczenia usług administracyjnych».

Z prezentacją Łuckiego CSUA wystąpiła dyrektorka Centrum Świadczenia Usług Administracyjnych w Łucku Larysa Karpiak. Zapoznała uczestników konferencji z osiągnięciami dokonanymi przez centrum w ciągu realizacji projektu w latach 2013–2015, a także powiedziała o problemach, nad rozwiązaniami których pracują w placówce. Larysa Karpiak zapewniła, że od pewnego czasu centrum obsługuje dużo większą liczbę mieszkańców, a proces obsługi stał się prostszy. Kierownik CSUA w Iwano-Frankiwsku Bohdan Pytel przedstawił proces świadczenia usług administracyjnych w tym regionie.

W czasie rozpatrywania najlepszych praktyk świadczenia usług administracyjnych w Polsce, kierownik referatu w Biurze Obsługi Mieszkańców Michał Piłat wystąpił z prezentacją wyników i perspektyw działalności punktu informacyjnego dla cudzoziemców. Jednym z podstawowych zadań działalności punktu według niego, jest zapewnienie obcokrajowcom w Lublinie komfortu psychicznego i poczucia bezpieczeństwa: «Chcielibyśmy dojść do takiego poziomu, by ludzie, którzy przyjechali do Lublina czuli się jak w domu, by nie odczuwali, że są w innym kraju».

Michał Piłat poinformował o działaniach nastawionych na studentów zagranicznych. We wrześniu-październiku w Lublinie organizowano spacer kulturalne dla studentów, by odkryć dla nich nowe nieznanie miasto, pomóc się w nim odnaleźć. Mimo to, że była to akcja krótkofalowa, punkt już dwa razy otrzymał nagrodę «Miasta Otwarte» z wysoką oceną działalności. Akcja ta jest nastawiona na długotrwałe wyniki: «Lublin to największe miasto studenckie we wschodniej Polsce. Liczba studentów zagranicznych wzrasta co roku. W tym roku sięgnęła 7 procent».

Punkt informacyjny dla cudzoziemców współpracuje z uczelniami. Pracownicy organizują spotkania ze studentami zagranicznymi, by wyjaśnić jak poruszać się po mieście lub załatwiać sprawy w Urzędzie Miasta.

Michał Piłat uważa, że ten projekt jest wyjątkowy, ponieważ każdemu uczestnikowi

udostępnia nową wiedzę niezbędną dla ulepszenia świadczenia usług administracyjnych: «Dzisiaj nasz projekt nabiera zupełnie innego znaczenia i pokazuje na ile ważne jest to, co robimy dla mieszkańców naszych miast».

O poszczególnych aspektach wykorzystania technologii informacyjnych w Polsce na przykładzie Biura Obsługi Mieszkańców w Lublinie opowiedział dyrektor Wydziału Informatyki i Telekomunikacji w Urzędzie Miasta Lublin Grzegorz Hunicz.

Uczestnicy konferencji omówili także współczesny stan, perspektywy i problemy świadczenia usług administracyjnych i działalności CSUA na Ukrainie. Wystąpili przedstawiciele CSUA Kijowa, Charkowa, Winnicy, Równego, Sum i Lwowa. Wyrazili oni nadzieję na dalszą współpracę z większą liczbą miast.

Foto: www.facebook.com/ProjectImprovementofadministrativeservices

27 листопада в Луцькому центрі надання адміністративних послуг відбулася міжнародна конференція «Налагодження співпраці у сфері покращення надання адміністративних послуг між представниками органів місцевого самоврядування та вивчення кращих практик України та Польщі».

та інших кліматів у тому чи іншому регіоні. Інший рівень – це те, що в Польщі та Україні застосовують практики, методики, програми, які є унікальними. Взаємообмін цими практиками покращує надання адміністративних послуг».

Із презентацією Луцького ЦНАПу виступила директор департаменту «Центр надання адміністративних послуг» Лариса Карп'як. Вона оприлюднила досягнення центру впродовж реалізації проекту у 2013–2015 рр., а також наголосила на окремих труднощах, які з часом планують усунути. Лариса Карп'як запевнила, що відтепер центр обслуговує значно більшу кількість людей, а процес обслуговування спрощено. Керівник ЦНАПу Івано-Франківської міської ради Богдан Пител розповів про особливості надання адміністративних послуг на Івано-Франківщині.

Під час розгляду кращих практик надання адміністративних послуг у Польщі, керівник справами Бюро обслуговування мешканців Міхал Пілат виступив із презентацією результатів та перспектив діяльності Інформаційно-консультаційного пункту для іноземців. Одним з основних завдань роботи центру він вважає забезпечення іноземцям у Любліні психологічного комфорту та відчуття безпеки: «Ми хотіли б дійти до такого рівня, щоб люди, які приїхали до Любліна, почували себе як удома, щоб вони не відчували себе як в іншій країні».

Міхал Пілат розповів про заходи, спрямовані на іноземних студентів. Зокрема, у вересні-жовтні в Любліні проводили культурні прогулянки для студентів для того, щоб відкрити для них нове зрозуміле місто, допомогти зорієнтуватися в ньому. І хоча це була короткотривала акція, центр вже двічі отримав нагороду «Відкриті міста», де високо оцінено його діяльність. Результати цієї акції розраховані на довготривалий результат: «Люблін – це найбільше студентське місто в Східній Польщі. Кількість іноземних студентів зростає з року в рік. Зокрема, в цьому році це число сягнуло 7 %».

Інформаційно-консультаційний пункт домовився з університетами. Працівники проводять зустрічі з іноземними студентами для роз'яснення того, як пересуватися містом чи вирішувати справи в міській адміністрації.

Міхал Пілат вважає цей проект винятковим, оскільки він залишає кожному учаснику нові знання задля кращої подальшої роботи в наданні адміністративних послуг: «Сьогодні наш проект набирає зовсім іншого значення, і він покаже наскільки важливим є те, що ми робимо для жителів наших міст, а таким чином для жителів України чи Польщі».

Про окремі аспекти використання інформаційних технологій у Польщі на прикладі Бюро обслуговування мешканців у Любліні розповів директор Департаменту інформаційних технологій і телекомунікацій Гжегож Гуніч.

Учасники конференції обговорили також сучасний стан, перспективи та проблеми надання адміністративних послуг та діяльності ЦНАП в Україні. Виступили представники ЦНАП Києва, Харкова, Вінниці, Рівного, Сум та Львова. Учасники висловили сподівання на подальшу співпрацю з більшою кількістю міст.

Катерина МЕРКУЛОВА
«Improvement of administrative services»

Фото: www.facebook.com/ProjectImprovementofadministrativeservices

11 грудня 2015 р. о 15.00 в актовому залі Рівненського краєзнавчого музею відбудеться зустріч із письменником, художником, краєзнавцем Валерієм Войтовичем, автором книги «Томаш Оскар Сосновський. Скульптура класицизму». У пропонуваному дослідженні вперше в Україні піднімається питання про культурну спадщину талановитого скульптора з Волині, чиї роботи знаходяться серед експонатів музею. Запрошуємо на захід!

Ocaleni od zapomnienia: Jan Nowak

Повернуті із забуття: Ян Новак

Ten szkic został poświęcony Janowi Nowakowi – funkcjonariuszowi Korpusu Ochrony Pogranicza, polskiemu wywiadowcy, żołnierzowi Wojska Polskiego, któremu kilka razy udało się uniknąć katowni NKWD.

Цей нарис присвячений Янові Новаку – функціонеру Корпусу охорони прикордоння, польському розвідникові, солдатові Війська Польського, котрому кілька разів вдавалося уникнути катівень НКВС.

Jan Nowak urodził się w 1900 r. we wsi Lubinia Wielka położonej wówczas w powiecie jarocińskim w województwie poznańskim. Jego ojciec – Stanisław Nowak – posiadał gospodarstwo rolne o powierzchni 14 ha, dom, stodołę, budynki gospodarcze dla zwierząt, różny sprzęt rolniczy, cztery konie, sześć-siedem krów. Zmarł w 1937 r. Matka – Elżbieta Nowak – była gospodynią domową i wychowywała sześcioro dzieci: Stanisława (ur. ok. 1888 r.), Ludwika (ur. ok. 1892 r.), Ignacego (ur. ok. 1897 r.), Antoninę (ur. ok. 1895 r.), Józefę (ur. ok. 1912 r.) i Jana. Zmarła w 1935 r. Jan ukończył siedem klas szkoły powszechnej. Sześć lat uczył się w Niemczech, a w Równem zdał egzaminy po siódmej klasie.

W przededniu II wojny światowej brat Jana Stanisław mieszkał w domu ojca we wsi Lubinia Wielka i prowadził gospodarstwo rolne. W czasie wojny niemiecko-polskiej jego dobytek spłonął. Ludwik mieszkał w mieście Odolanów w województwie poznańskim i służył w wojsku w randze przodownika Straży Granicznej. Ignacy mieszkał w Chojnicach w województwie pomorskim i również służył w wojsku w randze przodownika Straży Granicznej. Siostra Antonina mieszkała we wsi Kretków w województwie poznańskim, a Józefa (po ślubie Osendowska) mieszkała we wsi Prusy tegoż województwa.

Od stycznia 1919 r. Jan Nowak służył w Wojsku Polskim i brał udział w wojnie przeciw bolszewikom. Po jej ukończeniu kontynuował służbę jako sierżant 55 Poznańskiego Pułku Piechoty stacjonującego w Lesznie. W 1929 r. żołnierz został przeniesiony do Korpusu Ochrony Pogranicza (KOP). Od 1929 do 1934 r. był dowódcą strażnicy KOP na chutorze Parchymy w gminie Korzec, w latach 1934–1936 dowodził kompanią graniczną KOP w Korcu, w latach 1936–1937 był dowódcą kompanii granicznej KOP w Hoszczy, a od 1 października 1937 r. do początku II wojny światowej był współpracownikiem Oddziału II Sztabu Generalnego Wojska Polskiego, pełniąc obowiązki inspektora strażnicy KOP we wsi Hołyczówka w randze starszego sierżanta. Według Jana Nowaka, jego służba polegała na szkoleniu nowych żołnierzy KOP. Ponadto, kontrolował działalność strażnic KOP, które podlegały jego dowództwu oraz prowadził wśród mieszkańców strefy przygranicznej «prace wychowawcze», mające na celu zaangażowanie lokalnych mieszkańców jako siły pomocniczej KOP na rzecz ochrony granicy. Interesujące jest to, że w trakcie prac KOP zwracał się głównie do biednych mieszkańców i zachęcał ich do współpracy dając im drobne prezenty.

Jan Nowak miał do swojej dyspozycji 10 informatorów, w większości Polaków, w wieku od 28 do 40 lat, którzy gromadzili dla niego informacje o tak zwanych osobach podejrzanych.

Do 17 września 1939 r. razem z żoną Eleonorą (ur. w 1904 r.) i synami Henrykiem (ur. w 1935 r.) i Edwardem (ur. w 1938 r.) Jan Nowak mieszkał w kolonii Kruglik (Kruhlyk) gmina Korzec w powiecie rówieńskim.

Władze polskie wyróżniły go sześciokrotnie. W 1920 r. otrzymał brązowy krzyż za udział w wojnie polsko-bolszewickiej; w 1920 r. Medal za Wojnę, wręczony w 1928 r.; w 1929 r. medal za dziesięć lat służby w Wojsku Polskim, w 1937 r. Krzyż Zasługi, w 1938 r. medal za dziesięć lat służby w KOP, w 1939 r. srebrny medal za dwadzieścia lat służby w Wojsku Polskim.

Po wkroczeniu Armii Czerwonej do województwa wołyńskiego oddział KOP stacjonujący we wsi Hołyczówka, gdzie pełnił służbę Jan Nowak, w celu uniknięcia starcia wycofał się do wsi Sokół (obecnie wieś Sokół w rejonie rożyszczeńskim w obwodzie wołyńskim). Tu 21 września 1939 r. wszyscy trafili do niewoli sowieckiej. Jak opowiadał Jan Nowak, ponieważ jednostka, w której służył, na czele z porucznikiem Klemensem Kotem, nie stawiała oporu wojsku sowieckiemu,

wszystkich wypuszczono do domu. Porucznik Kot, podporucznik Milke, kapral Machaj i Jan Nowak wyruszyli w kierunku Włodzimierza Wołyńskiego, ale w drodze rozdzielili się: porucznik Kot i kapral Machaj udali się do Lwowa, a Jan Nowak i porucznik Milke postanowili dołączyć do polskich jednostek i kontynuować walkę z wojskiem niemieckim. We wsi Horodło dołączyli do jednostki pod dowództwem pułkownika Leona Koca. Jednostka ta, jak opowiadał Jan Nowak, od 26 do 29 września uczestniczyła w walkach z Wehrmachem.

29 września Jan Nowak znowu trafił do niewoli sowieckiej w pobliżu Urzędowa. Wraz z innymi żołnierzami polskimi przewieziono go do Zamościa, a stamtąd kolejną przez Kowel, Równe, Zdobunów do Szepetówki, gdzie znajdował się jeden z największych obozów polskich jeńców. Tam przebywał od 6 do 15 października 1939 r. Ukrywając fakt, że jest współpracownikiem wywiadu, wy dostał się na wolność.

Po powrocie 19 października do domu w kolonii Kruglik Jan dowiedział się od żony, że miejscowi Ukraińcy, pamiętając niedawne urazy, pragną oddać go w ręce władz sowieckich. Aby uniknąć represji żołnierz postanowił pozostawić rodzinę i prowadzić życie nielegalne. Do 23 października przechowywał się w Hoszczy w mieszkaniu lekarza wojskowego KOP Stanisława Woźnego, a 24 października wyjechał z Równego pociągami do Czortkowa, gdzie mieszkała siostra Eleonora -Salomea Adamska.

Jan Nowak narodzился 1900 r. у селі Любіня Велька Яроцінського повіту Познанського воєводства. Його батько Станіслав Новак займався сільським господарством, мав дім, клуню, хлів, різний сільськогосподарський інвентар, 14 га землі, чотирьох коней, шість-сім корів. Він помер у 1937 р. Матір Єльжбета Новак займалася домашнім господарством та вихованням шістьох дітей: Станіслава (приблизно 1888 р. народження), Людвіга (приблизно 1892 р. народження), Ігнація (приблизно 1897 р. народження), Антоніни (приблизно 1895 р. народження), Юзефи (приблизно 1912 р. народження) та Яна. Вона померла у 1935 р. Ян закінчив 7 класів повшешної школи. Шість років навчався в Німеччині, а в Рівному склав іспити за сьомий клас.

Напередодні Другої світової війни брат Яна Станіслав мешкав у будинку батька в селі Любіня Велька та займався сільським господарством. Під час німецько-польської війни його господарство згоріло. Людвіг жив у місті Одолянв Познанського воєводства та служив сержантом (пшодовником) у прикордонній варті (Straż Graniczna). Ігнацій мешкав у Хойніцах Поморського воєводства й також служив у званні сержанта в прикордонній варті. Сестра Антоніна жила в селі Креткув Познанського воєводства, а Юзефа (в заміжжі Осендовська) проживала в селі Пруси того ж воєводства.

Із січня 1919 р. Ян Новак служив у Війську Польському та брав участь у польсько-більшо-

вицькій війні. Після її завершення він продовжив службу у званні сержанта в 55-му познанському піхотному полку, що дислокувався в місті Лешно. 1929 р. військовослужбовця було переведено в Корпус охорони прикордоння (КОП). Із 1929 до 1934 р. він був начальником стражниць КОП на хуторі Пархими Корецької гміни, 1934–1936 рр. служив шефом застави КОП у Корці, 1936–1937 рр. – шефом застави КОП у Гощі, а з 1 жовтня 1937 р. до початку Другої світової війни був офіційним співробітником 2-го відділу Генштабу Війська Польського, працюючи інспектором стражниць КОП у селі Голичівка у званні старшого сержанта. За словами Яна Новака, його служба полягала в навчанні новоприбулих солдатів того, як нести прикордонну варту. Крім цього, він здійснював перевірку діяльності прикордонних стражниць КОП, що входили до складу його застави, а також проводив серед населення прикордонної смуги «виховну роботу», що мала на меті залучити місцевих жителів як допоміжну силу КОП з охорони кордону. Цікавий той факт, що в цій роботі КОП робив ставку саме на місцеву бідноту, всіляко заохочуючи її до співпраці дрібними подарунками.

У своєму розпорядженні Ян Новак мав 10 інформаторів, переважно поляків за національністю, віком від 28 до 40 років, які надавали йому інформацію про так званих підозрілих осіб.

До 17 вересня 1939 р. разом із дружиною Елеонорою (1904 р. народження) та синами Генрихом (1935 р. народження) та Едвардом (1938 р. народження) Ян Новак мешкав у колонії Крулик Корецької гміни Рівненського повіту.

Його шість разів нагороджувала польська влада: у 1920 р. бронзовим хрестом за участь у польсько-більшовицькій війні; у 1920 р. медаллю «За війну», котру вручили в 1928 р.; 1929 р. медаллю за 10-літню службу у Війську Польському; 1937 р. хрестом «За заслуги»; 1938 р. медаллю за 10-літню службу в КОП; 1939 р. срібною медаллю за 20-літню службу в польській армії.

Після вступу Червоної армії на територію Волинського воєводства, рота КОП, що базувалася в селі Голичівка, де перебував на службі Ян Новак, намагаючись уникнути військової сутички, відступила до села Сокуль (нині село Сокіл у Рожищенському районі Волинської області), де 21 вересня 1939 р. у повному складі потрапила до радянського полону. Як стверджував Ян Новак, оскільки рота, в якій він служив на чолі з поручиком Клемensem Котом, без спротиву здалася радянським військам, їх усіх відпустили по домівках. Поручик Кот, підпоручик Мільке, капрал Махай та Ян Новак направилися до Володимира-Волинського, однак дорогою розділилися. Поручик Кот та капрал Махай вирушили до Львова, а Ян Новак та поручик Мільке вирішили приєднатися до частин польської армії та продовжити боротьбу з німецькими військами. У селі Хородло вони примкнули до військового формування під командуванням полковника Леона Коца. Формування, як запевняв Ян Новак, із 26 до 29 вересня брало участь у боях із військами вермахту.

29 вересня Ян Новак знову потрапив до радянського полону біля Ужєндова. Разом з іншими офіцерами польської армії він був направлений до Замостя, а звідти залізницею через Ковель, Рівне, Здобунів до Шепетівки, де знаходився один із найбільших таборів польських військовополонених. Там бранець перебував із 6 до 15 жовтня 1939 р. Приховавши, що є оперативним співробітником військової розвідки, він вийшов на волю.

Дійшовши 19 жовтня до дому в селі Крулик, Ян дізнався від дружини, що місцеві українці, пам'ятаючи недавні образи, прагнуть здати його органам радянської влади. Аби уникнути репресій, військовослужбовець вирішив залишити родину й перейти на нелегальне становище. Прийшовши у Гощу, він до 23 жовтня

Po kilku dniach Jan wyjechał do Worochty, skąd zamierzał nielegalnie przejść na Węgry. Został jednak schwytany przez funkcjonariuszy NKWD, ale i tym razem zupełnie przypadkowo uniknął więzienia: 1 listopada inżynier Sływa przyszedł na posterunek milicji i poprosił o aresztantów, wśród których był też Jan Nowak, do budowy baraków dla jednostek Armii Czerwonej, które miały przybyć w niedługim czasie. Tak więc od 2 listopada do 20 grudnia pracował na budowie. Uciekinier ciągle myślał o przekroczeniu granicy, ale zarzucił ten plan, gdy dowiedział się, że na Węgrzech Polacy są internowani i pracują jako darmowa siła robocza. Jan postanowił wrócić do Czortkowa, a stamtąd 27 grudnia znowu dotarł do swojego domu. Po powrocie dowiedział się, że czyha na niego mieszkaniac wsi Fedir Gołubiewski, członek Ukraińskiej Organizacji Wojskowej, który w okresie międzywojennym został aresztowany przez polski wywiad wojskowy, a teraz chciał się za to zemścić rozliczając się z jego pracownikami. Jan znowu musiał pozostawić rodzinę i ukrywać się. Przez jakiś czas przebywał we wsi Hubin, od 20 stycznia do 18 marca 1940 r. mieszkał w Kragliku starając się nie pokazywać innym mieszkańcom wsi, a gdy zaczęły się masowe areszty «społecznie niebezpiecznych elementów», znowu uciekł i mieszkał w Czortkowie i innych miejscowościach na odcinku od Tarnopola do Równego. 9 maja 1940 r. Jan Nowak został zatrzymany przez mieszkańców wsi Terentijów gmina Hoszcza i znowu przyprowadzony do Hoszczańskiego Oddziału Rejonowego NKWD.

Funkcjonariusz polskiego wywiadu wojskowego był oczywiście żądanym łupem dla rejonowych przedstawicieli NKWD, ponieważ jego zeznania mogły pomóc w zapoznaniu się z działalnością miejscowych ukraińskich nacjonalistów, siecią informatorów, konfidentów i funkcjonariuszy polskich organów ścigania.

Wskutek wielogodzinnych przesłuchiwań Jana Nowaka NKWD wszczęło postępowania karne wobec czterech osób z dowództwa KOP, dziewięciu dowódców strażnic KOP, dziesięciu agentów polskiego wywiadu i dwunastu członków OUN (ze względu na metody, którymi NKWD doprowadzało do «wymuszania» zeznań, nie mamy prawa z perspektywy naszego czasu osądzać tego człowieka).

Jana Nowaka oskarżano o przestępstwa przewidziane przez art. 54–13 KK URRS, zwłaszcza o to, że od 1919 r. do września 1939 r. służył w Wojsku Polskim, od 1929 r. pełnił funkcje «podoficera granicznego», posiadał sieć informatorów i prowadził działalność wywiadowczą, brał bezpośredni udział w dostarczaniu na tereny ZSRR agentów polskiego wywiadu, polonizował ludność ukraińską i starał się nielegalnie uciec na Węgry.

Według decyzji Specjalnego Posiedzenia NKWD ZSRR z dnia 2 lutego 1940 r., Jan Nowak został skazany na osiem lat pozbawienia wolności w obozie pracy. Swoją wyrok odbywał w «Iwdellagu». Na podstawie decyzji Prezydium Rady Najwyższej ZSRR we wrześniu 1941 r. Jan Nowak został ułaskawiony jako obywatel polski i skierowany na wybrane przez niego miejsce zamieszkania w mieście Jańczy-Jul Obwodu Taszkienckiego. Według rozporządzenia prokuratury Obwodu Rówieńskiego z dnia 30 grudnia 1989 r. podpadł pod działanie art. I Dekretu Prezydium Rady Najwyższej ZSRR z dnia 16 stycznia 1989 r. «O dodatkowych przedsięwzięciach dotyczących odnowienia sprawiedliwości wobec ofiar represji, mających miejsce w latach 30–40 – na początku lat 50». Dalszy los bohatera tego szkicu biograficznego pozostaje dla nas nieznany.

Tetiana SAMSONIUK

переховувався у квартирі військового лікаря КОП Станіслава Возного, а 24 жовтня з Рівного виїхав потягом до Чорткова, де проживала сестра Елеонори Соломея Адамська. Через кілька днів Ян виїхав до Ворохти, звідки мав намір нелегальним шляхом потрапити до Угорщини. Проте там його затримали органи НКВС, і тільки випадково тоді він unikнув ув'язнення: 1 листопада інженер-прораб Слива прийшов до відділку міліції та попросив надати йому арештантів, серед яких був і Ян Новак, для роботи на будівництві казарм для частин Червоної армії, що мали невдовзі прибути. Таким чином, із 2 листопада до 20 грудня він пробув на будівництві аж до його завершення. Проте ідея нелегального перетину кордону не полишала втікача. На заваді стала звістка про те, що в Угорщині поляків відправляють до таборів інтернованих і використовують як безоплатну робочу силу. Тому Ян вирішив повернутися до Чорткова, а звідти 27 грудня знову прибув до своєї домівки. Повернувшись, він дізнався, що на нього полює його односелець Федір Голуб'євський, член Української військової організації, якого в міжвоєнний період арештувала польська військова розвідка, тому він і мав із її представниками свої рахунки. І знову Яну довелося покинути родину й переховуватися. Якийсь час він мешкав на хуторі Хубин, із 20 січня до 18 березня 1940 р. жив у Круглику, намагаючись не потрапляти на очі односельцям, а коли почалися масові арешти «соціально-небезпечних елементів», знову втік, живучи то в Чорткові, то в інших населених пунктах на шляху від Тернополя до Рівного. 9 травня 1940 р. Яна Новака затримали жителі села Терентіїв Гоцького району й доставили до Гоцького райвідділу НКВС.

Зрозуміло, що співробітник польської військової розвідки був бажаною здобиччю районних енкаведистів, адже його свідчення могли пролити світло як на діяльність місце-

вих українців-націоналістів, так і розкрити мережу інформаторів, конфідентів та штатних працівників польських правоохоронних і розвідувальних органів. За результатами багатогодинних допитів Яна Новака НКВС розпочало кримінальні провадження стосовно чотирьох осіб із командного складу КОП, дев'яток керівників стражниць КОП, десятків агентів польської військової розвідки та дванадцятьох членів ОУН (з огляду на методи, котрими НКВС «вибивало» зізнання, не маємо права в наш час осуджувати цю людину).

В обвинувальному висновку зазначено, що Яна Новака звинувачують у злочинах, передбачених ст. 54–13 KK УРСР, а саме в тому, що з 1919 р. до вересня 1939 р. він служив у Війську Польському, з 1929 р. був «підполіцером граничним», мав мережу інформаторів і проводив контррозвідувальну роботу, брав особисту участь у перекиданні на територію СРСР агентів польської розвідки, здійснював колонізацію українського населення та намагався нелегально втекти до Угорщини.

Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 2 лютого 1940 р. Яна Новака засуджено до восьми років позбавлення волі у виправно-трудовах таборах. Свій термін покарання він відбував у «Івдельлазі». На підставі Указу Президії Верховної Ради СРСР у вересні 1941 р. Ян Новак був амністований як польський громадянин і відправлений на обране ним місце проживання у місті Янчі-Юль Ташкентської області. Заключенням прокуратури Рівненської області від 30 грудня 1989 р. він підпав під дію ст. 1 Указу Президії Верховної Ради СРСР від 16 січня 1989 р. «Про додаткові заходи по відновленню справедливості стосовно жертв репресій, що мали місце в період 30–40-х початку 50-х років». Подальша доля героя цього біографічного нариса залишається нам невідомою.

Тетяна САМСОНІУК

Повітря дитинства

W ostatnim numerze «Monitora Wołyńskiego» opowiadaliśmy o niezwykłym losie Romana Gutowskiego (nr 22, «W ojczyście strony», str. 1, 7), rodzinę którego w 1940 r. deportowano z Równego na Sybir. Spotkaliśmy się z nim w Łucku 12 listopada 2015 r., a następnego dnia, on po raz pierwszy od 75 lat odwiedził miasto, w którym się urodził.

Ludzkie szczęście składa się czasami z małych rzeczy. Roman Gutowski czuł się szczęśliwy, kiedy w Równem zobaczył ścieżkę, którą, jak mu się wydawało, chodził jeszcze ze swoim ojcem w dalekim 1939 r. Oddychał pełną piersią. To było powietrze jego dzieciństwa, a pamięć o nim człowiek nosi ze sobą przez całe życie.

Razem z krajoznawcą Jarosławem Kowalcukiem czekaliśmy na Romana Gutowskiego 13 listopada 2015 r. Spotkaliśmy się z nim i jego szwagrem Zbigniewem Bagińskim, który towarzyszył mu w tej podróży na Ukrainę, pod Rówieńskim Teatrem Dramatycznym. Stąd wszyscy razem udaliśmy się do dawnych koszar wojskowych, w których Roman Gutowski mieszkał z rodziną przed II wojną światową. Ta część Równego dzisiaj jest prawie całkowicie przebudowana. Mijaliśmy Salę Muzyki Kameralnej i Organowej Filharmonii Rówieńskiej, mieszczącej się w budynku dawnego kościoła Świętego Antoniego. Roman Gutowski pamiętał o tej świątyni z opowieści ojca. Później weszliśmy do koszar, w których do lat 40. XX wieku mieszkali polscy oficerowie. W jednym z tych budynków mieszkała rodzina Gutowskich: ojciec, matka, Roman i dwie jego starsze siostry. Pan Roman miał jedynie pięć lat, kiedy ich deportowano, dlatego nie pamięta, w którym miejscu dokładnie mieszkali. Zaczęliśmy szukać tego budynku. Mamy nadzieję, że pomoże nam w tym jedno z zachowanych zdjęć.

Później Jarosław Kowalcuk zawiózł nas do wsi Tynne na obrzeżach Równego, w kierunku osady Hallerówka, w której kiedyś otrzymał ziemię ojciec i mieszkał dziadek pana Romana. Po rozmowach z mieszkańcami wsi dotarliśmy na miejsce, gdzie mogła znajdować się osada Józefa Gutowskiego. I znowu łzy i wspomnienia. Roman Gutowski stał na polu przy nowej zabudowie usiłując coś przypomnieć i tylko Bóg wiedział, co w tym momencie działo się w jego duszy.

Nasze krótkie spotkanie skończyło się uśmiechami, uściskami, podziękowaniami. Umówiliśmy się, że na początku przyszłego roku zorganizujemy w Rówieńskim Muzeum

Krajoznawczym spotkanie nt. «Polscy osadnicy na Wołyniu w latach 1920–1940», na które koniecznie zaprosimy Romana Gutowskiego. Z przyjemnością przystała na taką propozycję.

Walentyna DANILICZEWA, starszy pracownik naukowy Rówieńskiego Muzeum Krajoznawczego. Na zdjęciu Jarosław Kowalcuk od lewej; Zbigniew Bagiński, Roman Gutowski oraz Walentyna Daniliczewa.

P. S.: Przyjazd Romana Gutowskiego do Równego był możliwy dzięki wsparciu prezesa Fundacji Europejskiej Akademii Samorządu Andrzej Strawy i krajoznawcy Jarosława Kowalcuka.

Повітря дитинства

У минулому номері «Волинського монітора» ми розповідали про незвичайну долю Романа Гутовського (№ 22, «У рідній стороні», с. 1, 7), родину котрого в 1940 р. депортували з Рівного в Сибір. Ми зустрілися з ним у Луцьку 12 листопада 2015 р., а наступного дня він уперше за 75 років відвідав місто, де народився.

світової війни. Цю частину Рівного нині майже всю перебудовано. Ми проходили повз Зал камерної та органної музики Рівненської обласної філармонії, де колись знаходився костел Святого Антонія. Роман Гутовський пам'ятав про нього з розповідей батька. Потім ми підійшли до військових кошар, у яких до 40-х рр. XX ст. проживали польські офіцери. В одному з цих будинків мешкала сім'я Гутовських: батько, мати, Роман та його дві старші сестри. Пану Роману було всього п'ять років, коли їх депортували, тому він не пам'ятає, у котрій казармі вони жили. Ми розпочали пошуки будинку. Надіємося, що в цьому нам допоможе одна з фотографій, котра зберіглася до сьогодні.

Пізніше Ярослав Ковальчук завіз нас у село Тинне на околицях Рівного, в сторону осади Галлерівка, де колись жив дід pana Романа, а потім отримав осаду його батько. Розпитуючи місцевого населення, ми підійшли до місця, де могла розташовуватися осада Юзефа Гутовського. І знову сльози та спогади. Роман Гутовський стояв на полі біля новобудов, намагаючись щось пригадати, і тільки Бог знав, що в той момент коїлося в нього на душі.

Завершилася наша коротка зустріч усмішками, обіймами, подяками. Домовилися, що на початку наступного року проведемо в Рівненському краєзнавчому музеї круглий стіл на тему «Польські осадники Волині 1920–1940 рр.», на який обов'язково запросимо Романа Гутовського. Він із радістю погодився на цю пропозицію.

Валентина ДАНИЛІЧЕВА, старший науковий співробітник Рівненського краєзнавчого музею. На фото Ярослава Ковальчука (зліва направо) Збігнєв Багінський, Роман Гутовський та Валентина Данілічева.

P. S.: Приїзд Романа Гутовського до Рівного було реалізовано завдяки підтримці голови фонду «Європейська академія самоврядування» Андрія Страви та краєзнавця Ярослава Ковальчука.

Uroczystości w Sidorowie

W położonej w obwodzie tarnopolskim wsi Sidorów w dniu 22 listopada Nadzbruczańskie Towarzystwo Polskiej Kultury i Języka razem z Polsko-Ukraińskim Kulturalno-Oświatowym Towarzystwem imienia Adama Mickiewicza w Czortkowie obchodzili Święto Niepodległości Polski.

Do dziś w Sidorowie pozostało wiele śladów polskiej historii. W 1640 r. Hetman Koronny, Wojewoda Czernihowski Marcin Kalinowski wybudował tutaj zamek. A w 1730 r. już wnuk Kalinowskiego, też Marcin Kalinowski, starosta Kamięca Podolskiego, wybudował kościół p.w. Zwiastowania Najświętszej Marii Panny. W owym to kościele została odprawiona Msza Święta, podczas której poświęcono ikonę Marii Panny i rozpoczęły się uroczystości z okazji Święta Niepodległości Polski.

Cudowna ikona Marii Panny po wojnie została wywieziona do Polski. W 1991 r. kopia obrazu została przywieziona z polskiego miasta Warty Bolesławieckie do kościoła sidorowskiego i zamieszczona w głównym ołtarzu. Kościół pozostawał otwarty i ikonę skradziono. W lecie bieżącego roku Prezes Nadzbruczańskiego Towarzystwa Polskiej Kultury i Języka razem z grupą dzieci został zaproszony przez gminę Oborniki Śląskie do Polski. W czasie pobytu w Polsce grupa specjalnie zwiedziła Wartę Bolesławiecką, żeby odnaleźć obraz. Odnaleziony obraz został sfotografowany. Zdjęcie oddano następnie malarzowi Tarasowi Kołodziejowi z Czortkowa, który na jego podstawie wykonał kopię ikony.

Niedzielną Mszę Świętą celebrowali ks. Michał Bagiński, proboszcz parafii św. Antoniego z Padwy w Husiatynie oraz ksiądz Jewhen Tuczapski z grecko-katolickiej parafii w Sidorowie. Uczestniczyli w niej nauczyciele i uczniowie sobotniej szkoły języka polskiego przy Polsko-Ukraińskim Kulturalno-Oświatowym Towarzystwie imienia Adama Mickiewicza w Czortkowie.

Kontynuacja uroczystości odbywała się w Sidorowskim Domu Kultury. Po odśpiewaniu hymnów Polski i Ukrainy rozpoczął się konkurs poezji polskiej oraz rysunków dziecięcych.

Olga Kulbabska i Natalia Newińska uczące języka polskiego w sobotniej szkole działającej przy Nadzbruczańskim Towarzystwie Polskiej

Kultury i Języka przedstawiły obecnym członkinie jury – nauczycielki sobotniej szkoły języka polskiego w Czortkowie – panie Annę Wołkową i Ulianę Nawłokę, a także zaprosiły uczniów z Husiatyna i Chorostkowa do udziału w konkursie.

Zaszczytne pierwsze miejsce w grupie wiekowej II–III klasa otrzymała Ilona Werbowiecka (Husiatyn) – poezja, Julia Krywecka (Chorostków) – poezja, Maria Bojko (Husiatyn) – rysunek. A w grupie I klasy – Katarzyna Kindelewicz (Husiatyn) – poezja, Oksana Susła (Chorostków) – poezja, Natalia Demkiw (Chorostków) – rysunek.

Drugie miejsca w grupie wiekowej II–III klasa zdobyły: Julia Sukacz (Husiatyn), Janina Krywecka (Chorostków). W grupie uczniów I klasy – Irena Kulbabska (Husiatyn), Anastazja Bihus (Chorostków). Na zakończenie odbył się konkurs poezji śpiewanej, podczas którego uczestnicy zostali nagrodzeni gromkimi brawami.

Jan PIEJKO,
Prezes Nadzbruczańskiego Towarzystwa
Polskiej Kultury i Języka

Maria PUSTELNIK,
Prezes Polsko-Ukraińskiego Kulturalno-Oświatowego
Towarzystwa imienia Adama Mickiewicza w Czortkowie

P. S.: Prezesi polskich organizacji z Czortkowa i Husiatyna składają serdecznie podziękowania księżom – Michałowi Bagińskiemu i Jewhenowi Tuczapskiemu, siostrze-dominikance Marii z Czortkowa, przewodniczącemu agrofirmy «Browar Sidorowski» Michałowi Trojanowi, wójtowi Gminy Sidorów Mykole Switłowskiemu, nauczycielom, uczniom, ich rodzicom za aktywne uczestnictwo w uroczystości, a paniom Natalii Kuryłyk oraz Mirosławie Trojan dziękują za uporządkowanie kościoła i gorącą herbatę. Szczególne podziękowanie należy się Panu Tarasowi Kołodziejowi za wykonanie kopii ikony.

Foto: <https://www.facebook.com/sydoriw/>

Урочистість у Сидорові

У селі Сидорів Тернопільської області 22 листопада Надзбручанське товариство польської культури та мови разом із Польсько-українським культурно-освітнім товариством імені Адама Міцкевича в Чорткові святкувало День Незалежності Польщі.

До сьогодні в Сидорові залишилося чимало слідів польської історії. 1640 р. коронний гетьман, чернігівський воєвода Марцін Каліновський побудував там замок. А 1730 р. вже його внук, теж Марцін Каліновський, каштелян Кам'янця-Подільського побудував костел Благівіщення Пресвятої Діви Марії. Саме в цьому костелі 22 листопада відправили богослужіння, під час якого освятили образ Богородиці та розпочали святкування Дня Незалежності Польщі.

Чудотворний образ Матері Божої після війни було вивезено в Польщу. 1991 р. копію образу привезли до сидорівського костелу з польського міста Варта Болеславська та розмістили в головному вівтарі. Коли костел було відкрито, образ викрали. Улітку того ж року голова Надзбручанського товариства польської культури та мови разом із групою дітей гостював у гміні Оборнікі Шльонські. Під час перебування в Польщі група спеціально відвідала Варту Болеславську, щоб знайти оригінал ікони. Її сфотографували, а знімок пізніше передали художникові Тарасові Колодію з Чорткова, який на її основі виконав копію образу.

Недільну Службу Божу відправили отець Михайло Багінський, настоятель парафії Святого Антонія з Падуї в Гусятині, та отець Євген Тучапський із греко-католицької парафії в Сидорові. У ній взяли участь учні та вчителі суботньої школи польської мови при Польсько-українському культурно-освітньому товаристві імені Адама Міцкевича в Чорткові.

Урочистість продовжилася в сидорівському будинку культури. Після того, як прозвучали гімни Польщі та України, розпочався конкурс польської поезії та дитячих малюнків.

Ольга Кульбabsька й Наталія Невінська, які навчають польської мови в суботній школі, що діє при Надзбручанському товаристві польської культури та мови, представили присутнім членів журі – вчителів польської мови в

суботній школі в Чорткові Анну Волкову та Уляну Навлоку, а також запросили учнів з Гусятини й Хоросткова до участі в конкурсі.

Почесне перше місце у віковій категорії II–III класи отримали Ілона Вербоєцька (Гусятин) – поезія, Юлія Кривецька (Хоростків) – поезія, Марія Бойко (Гусятин) – малюнок. У групі I класи перемогу здобули Катерина Кінделевич (Гусятин) – поезія, Оксана Сусла (Хоростків) – поезія, Наталія Демків (Хоростків) – малюнок.

Друге місце у віковій категорії II–III класи здобули Юлія Сукач (Гусятин), Яніна Кривецька (Хоростків). Серед учнів I класів переможцями стали Ірина Кульбabsька (Гусятин), Анастасія Бігус (Хоростків). Наприкінці свята відбувся конкурс співаної поезії, виступи його учасників супроводжували гучними аплодисментами.

Іван ПЕЙКО,
голова Надзбручанського товариства
польської культури та мови;

Марія ПУСТЕЛЬНИК,
голова Польсько-українського культурно-освітнього
товариства імені Адама Міцкевича в Чорткові

P. S.: Голови польських організацій із Чорткова й Гусятини висловлюють щирі вдячність священикам – отцю Михайлові Багінському та отцю Євгенові Тучапському, сестрі-домініканці Марії з Чорткова, директору ТОВ «Сидорівський бровар» Михайлові Троюну, голові Сидорівської сільської ради Миколі Світловському, вчителям, учням, їхнім батькам за організацію свята, а Наталії Курлик і Мирославі Троян за оформлення храму та гарячий чай. Особлива подяка – Тарасові Колодію за створення копії образу.

Фото: <https://www.facebook.com/sydoriw/>

Droga nasza Koleżanko i Jubilatko
Dino Chomicz

Żyj najpiękniej jak umiesz,
każdego kolejnego dnia na nowo odkrywaj piękno życia
i wypełniaj każdą chwilę tak,
aby potem wspominać ją z radością.

Tego właśnie Ci życzą koledzy z Monitora Wołyńskiego i SKP im. Ewy Felińskiej

**ЗБІР КОШТІВ
ДЛЯ ДОПОМОГИ
ПОРАНИМ
ВІЙСЬКОВИМ В АТО**

Польща
США
Данія
Індія
Україна
Туреччина
Вірменія
Греція

«Ali Perret's DU.DU»
(TR-AM-GR-USA)
«MATEEN-BAUER-TOKAR-KUGEL»
(USA-UA-DE)

4 грудня, п'ятниця

«SAAGARA»
(IN-PL)
«Vehemence Quartet»
(PL)

5 грудня, субота

«Angela Gaber»
(PL)

11 грудня, п'ятниця

Театр ляльок

19:00

**Вхід по
запрошеннях!!!**

(Кількість місць обмежена!
Безкоштовно в касі театру
та в «Галереї мистецтв
вонсху»)

www.dzyga.com

Луцький Джазовий Клуб презентує:

4-5 та 11 грудня

XV міжнародний джазовий фестиваль

зустрічайте зиму на ювілейному XV фестивалі Jazz Bez

www.jazzclublutsk.org.ua

Monitor Wołyński 9

Informacja wołyńska Волинська інформація

У рамках проекту «Мовна школа «Світ без обмежень» у Луцьку відбуваються безкоштовні курси з англійської та німецької для дітей переселенців та лучан. Заняття проходять у Центральній міській бібліотеці для дітей (проспект Президента Грушевського, 1).

W ramach projektu «Szkoła języków obcych «Świat bez ograniczeń» w Łucku odbywają się bezpłatne kursy z języka angielskiego i niemieckiego dla dzieci przesiedleńców oraz dla dzieci mieszkańców miasta. Zajęcia przeprowadzane są w Centralnej Miejskiej Bibliotece dla Dzieci (ul. Hruszewskiego 1).

На Волині проживають 2537 ВІЛ-інфікованих осіб. Із них під медичним наглядом перебувають 1917 осіб. Найвищий рівень поширеності ВІЛ-інфекції спостерігають у Нововолинську.

Na Wołyniu jest 2537 osób żyjących z HIV, w tym tylko 1917 z nich przebywa pod opieką lekarzy. Najwięcej zakażonych tym wirusem mieszka w Nowowołynsku.

У Волинському краєзнавчому музеї з нагоди 250-річчя з дня народження Тадеуша Чацького відкрили виставку «Від Кракова до Петербурга».

W Wołyńskim Muzeum Krajoznawczym z okazji 250 urodzin Tadeusza Czackiego została otwarta poświęcona mu wystawa «Od Krakowa do Petersburga».

Дві вантажівки з холодильниками, пральними машинами, газовими плитами та іншим електричним приладдям на суму понад 1,5 млн грн відправили на Схід благодійний фонд «Волинь-2014» та «Фундація духовної культури пограниччя» в рамках програми «Разом з Україною».

Dwie ciężarówki z lodówkami, pralkami, kuchenkami, gazowymi oraz innym sprzętem o ogólnej wartości 1,5 mln hrywien skierowały na wschód Ukrainy Fundacja Charytatywna «Wołyń 2014» oraz Fundacja Kultury Duchowej Pogranicza w ramach programu «Razem z Ukrainą».

Понад 1230 демобілізованих волинян звернулися в центри зайнятості області. 190 з них знайшли роботу.

Ponad 1230 zdemobilizowanych żołnierzy zgłosiło się do urzędów pracy na terenie obwodu wołyńskiego. 190 z nich znalazło pracę.

Wizyta w Cięcinie

Grupa uczniów Łuckiego Gimnazjum nr 21 im. Mychajła Krawczuka pod opieką nauczycielki języka polskiego Jany Capuk, która była pomysłodawczynią podpisania porozumienia o współpracy, wyjechała na wymianę do Szkoły Podstawowej nr 1 im. Konstytucji 3 Maja w Cięcinie.

W dniach 16-22 listopada, podczas wizyty w Cięcinie uczniowie doświadczali miłych wrażeń.

Dyrektor Szkoły Podstawowej nr 1 im. Konstytucji 3 Maja Pan Marek Duraj zrobił wszystko, aby dzieci z Ukrainy czuły się jak w domu, nawiązywały nowe przyjaźnie, doskonaliły swoją znajomość języka polskiego, dowiedziały się dużo ciekawego o historii i kulturze sąsiedniego państwa i, oczywiście, mile spędziły czas. Dyrektor, nauczyciele, rodzice i uczniowie tej szkoły – to jeden wielki i zgrany zespół, co pomaga w pracy zespołowej.

Wszystkim podobała się niezwykła życzliwość mieszkańców. Ukraina słynie ze swojej gościnności, ale okazało się, że nasi przyjaciele mają również otwarte serca. W czasie naszego pobytu zorganizowano wiele wycieczek, warsztatów, treningów i imprez. Codziennie coś nowego. Na jednym z takich wieczorów prezentowaliśmy swoją szkołę, miasto, kraj,

zorganizowaliśmy dla rówieśników warsztaty z lepienia pierogów, a nawet przygotowaliśmy nasz tradycyjny barszcz ukraiński.

Bardzo spodobała się nam także wycieczka do Krakowa. Podziwialiśmy miejscową architekturę, słuchaliśmy o jego historii, legendach i czuliśmy duch dawnego miasta.

W czasie naszego pobytu w Cięcinie zaprzyjaźniliśmy się z rówieśnikami, więc teraz zniecierpliwieni czekamy na ich rewizytę, aby pokazać im Ukrainę, nasze miasto, kulturę, historię i tradycje.

Uliana PAWLUK,
uczennica klasy 10A
Łuckiego Gimnazjum nr 21 im. Mychajła Krawczuka

Візит до Ценціни

Група учнів Луцької гімназії № 21 імені Михайла Кравчука під керівництвом вчителя польської мови Яни Цапук, яка була ініціатором підписання умови про міжнародну співпрацю, поїхала за обміном до школи № 1 імені Конституції 3 Травня в місті Ценціні (Польща).

Візит до Ценціни тривав протягом 16-22 листопада, і можна впевнено сказати – враження учнів перевищили будь-які сподівання.

Першим відкриттям була надзвичайна простота у спілкуванні з боку місцевого керівництва. Директор школи № 1 імені Конституції 3 Травня у Ценціні Марек Дурай зробив усе, аби діти з України почували себе як вдома, заводи нові знайомства, покращували свої знання польської мови, дізнавалися багато цікавого про історію, культуру сусідньої країни та, звичайно, весело проводили час. Директор, учителі, батьки та учні цієї школи – це один великий та дружний колектив, що сприяє злагодженій роботі.

Другою несподіванкою була надзвичайна дружелюбність мешканців. Усі ми знаємо про відому на весь світ українську гостинність, але мені здалося, що все ж таки наші друзі з Польщі нічим не поступають своїм доброзичливим

прийомом. За час нашого перебування було проведено багато екскурсій, майстер-класів, тренувань, заходів. Щодня щось нове. На одному з таких вечорів ми представили свою школу, місто, країну, організували для ровесників майстер-клас із виготовлення вареників, навіть приготували наш традиційний український борщ.

Дуже сподобалася також екскурсія до Кракова. Ми милувалися місцевою архітектурою, слухали його історію, легенди та відчували дух давнього міста.

За час нашого перебування в Ценціні ми подружилися з ровесниками, тож тепер із нетерпінням очікуємо їхнього візиту, аби представити їм Україну, наше місто, культуру, історію та традиції.

Уляна ПАВЛЮК,
учениця 10-А класу
Луцької гімназії № 21 імені Михайла Кравчука

Wieczór poezji księdza Jana Twardowskiego w Kowlu

Вечір поезії ксьондза Яна Твардовського в Ковелі

W piątek, 19 listopada, uczniowie Szkoły Polskiej w Kowlu dołączyli do projektu «Jesień z ks. Janem Twardowskim».

У п'ятницю, 19 листопада, учні польської школи в Ковелі долучилися до проекту «Осінь із Яном Твардовським».

Czytali różne wiersze ks. Jana Twardowskiego, które im się najbardziej spodobały na wieczorze Jemu poświęconym. Były to m.in. wiersze «Adam i Ewa», «Daj nam», «Który stworzyłeś», «Sprawiedliwość» i oczywiście «Spieszmy się kochać ludzi».

Najpierw nauczyciel wspólnie z uczniami wydobyl kilka słów – kluczy charakterystycznych dla poezji Twardowskiego. Następnie uczestnicy spotkania obejrzeli film biograficzny oraz wysłuchali recytacji Jego wierszy czytanych przez Krzysztofa Kolbergera. Wiersze przeczytało dziesiętnastu uczniów. Każdy z czytających otrzymał wielkie brawa.

Następne czytanie przed uczniami Szkoły Polskiej to «Dziady cz. III» Adama Mickiewicza, które odbędzie się w grudniu.

Wiesław PISARSKI,
nauczyciel delegowany do pracy dydaktycznej
do Kowla przez ORPEG

Na wieczór, poświęconemu ojcu Janowi Twardowskiemu, czytali różne jego wiersze, jak najbardziej spodobały się uczniom. Prozwaczali, zokrepa, «Adam i Ewa», «Daj nam», «Który stworzyłeś», «Sprawiedliwość» i, zwyczajno, «Spieszmy się kochać ludzi».

Przed wystupami wчитель разом з учнями охарактеризував поезію Твардовського, подавши ключові слова, потрібні для її розуміння. Учасники переглянули біографічний фільм про автора та прослухали його вірші у виконанні Кшиштофа Кольберґера. Потім дев'ятнадцять учнів декламували самостійно підібрані твори. Кожен виступ супроводжували гучні оплески.

Наступні читання відбудуться в грудні. На учнів польської школи чекають «Dziady cz. III» Адама Міцкевича.

Веслав ПІСАРСЬКИЙ,
учитель польської мови,
скерований у Ковель організацією ORPEG

Polak uważający się za Ukraińca

Поляк, котрий вважав себе українцем

Будучи на челе Комітету Рятунку України – організації, діючої на rzecz ratowania Ukraińców podczas Wielkiego Głodu, Hipolit Olgierd Boczkowski odbył wizyty w wielu krajach, opowiadając o strasznym wydarzeniu w radzieckiej Ukrainie.

Очолюючи Комітет порятунку України – організацію, яка працювала задля порятунку українців під час Голодомору, Ольгерд-Іполит Бочковський відвідував багато країн, де розповідав про жахливі події в радянській Україні.

W historii czesko-ukraińskich stosunków w XX wieku zasługuje na uwagę niezmiernie ważna i ciekawa postać Hipolita Olgierda Boczkowskiego. Socjolog, etnolog i politolog był bliskim przyjacielem i nawet uczniem Tomáša Masaryka, pierwszego prezydenta Czechosłowacji. Z pochodzenia Polak, działał na polu naukowym i publicystycznym na rzecz kultury czeskiej i ukraińskiej.

Nie wiadomo, co wpłynęło na wybór życiowy młodego Hipolita i przekonało go do działania na rzecz innych kultur, a nie ojczyzny. W archiwum państwowym (Держархів Кіровоградської області) pod sygnaturą ф. 722, оп. 1, спр. 1, арк. 74. znajduje się metryka Boczkowskiego, świadcząca o tym, że urodził się 1 marca 1885 r. w polskiej rodzinie i został ochrzczony w kościele w Jelizawetgradzie, a obecnie Kirowogradzie. Matka pochodziła z Litwy z rodu Rajeckich. Pod tą samą datą jest zapisany brat Hipolita – Mieczysław, który umiera w grudniu tegoż roku. W rodzinie później rodzi się jeszcze jeden syn Tadeusz. Ponieważ Boczkowski-senior pracował na kolei, rodzina co pewien czas, w związku z przydziałami na różne stanowiska, przemieszczała się z miejsca na miejsce. Prawdopodobne jest, że Hipolit urodził się w jednej z miejscowości pod Kirowogradem. Później zamieszkali w obecnym Dniepropietrowsku i w końcu osiedli w samym Kirowogradzie nieopodal dworca kolejowego. W 1903 r. chłopak skończył z wyróżnieniem miejscową szkołę i w 1905 r. emigruje z rodzinnych stron. Jego brat Tadeusz kontynuuje studia i niebawem zostaje księdzem rzymskokatolickim.

Zdolny chłopak, władający kilkoma językami, w tym gruzińskim i celtyckim, w 1906 r. na krótko osiedlił się w Krakowie. Planował kontynuację studiów ekonomicznych w tym mieście, jednak trafił na Uniwersytet Karola w Pradze na wydział filozoficzny. Studiował tu do 1909 r. Później wspominał, że do Europy jechał tak, jakby uciekał z więzienia do swego domu ojczystego.

W Pradze zapoznaje się z polskim środowiskiem, stąd pozostały wspomnienia o jego aktywnej działalności w tych strukturach. Gdy miał 22 lat, pojawiło się opracowanie jego autorstwa «Ruské politické strany a skupiny» (Rosyjskie partie polityczne oraz zrzeszenia). W 1908 r. student zbliża się ze znanym już naukowcem i politykiem Tomášem Masarykiem. Pod jego wpływem zaczyna interesować się ideami narodowymi i nacjonalistycznymi oraz odpowiednimi ruchami politycznymi. W tym czasie ukazują się artykuły na ten temat

nacjonalizmu. Obiektem zainteresowania Boczkowskiego stają się prądy narodowe w Czechach i Finlandii. W pracy pomagała mu znajomość języków obcych. Pod koniec studiów Hipolit władał dwudziestoma językami, w tym językiem ukraińskim.

Po studiach Hipolit Boczkowski zaangażował się w badania ukraińskiego ruchu narodowego. W tym czasie zaczyna działać na rzecz rozwoju ukraińskiego ruchu narodowego Wacław Lipiński herbu Brodzic, Polak z Wołynia. W 1909 r. ukazuje się w Krakowie jedna z pierwszych jego prac «Szlachta na Ukrainie. Udział jej w życiu narodu ukraińskiego na tle jego dziejów». Nie wiadomo, czy pobudki działań na rzecz rozwoju kultury ukraińskiej i zaangażowania się w ideologię narodową Ukraińców były identyczne u Lipińskiego i Boczkowskiego. Faktem jest, że dzisiaj uważa się ich za założycieli nacjonalizmu ukraińskiego i zasad, którzy posłużyły do powstania ruchu narodowościowego po I wojnie światowej. Jako naukowiec, Boczkowski przyczynił się do powstania ukraińskiej dziedziny naukowej, znanej jako nacjologia, czyli nauka o nacjonalizmie. W 1910 r., w ślad za pracami Lipińskiego, spod pióra Boczkowskiego wyszła praca «Pytanie ukraińskie». W następnych latach publikuje artykuły naukowe dotyczące ruchu narodowego w środowisku polskim, białoruskim, fińskim, litewskim i łotewskim. W 1916 r. w Wiedniu wydaje pracę pt. «Ujarmione narody imperium carskiego, ich odrodzenie narodowe oraz dążenia autonomiczne».

Oprócz nauki, po 1918 r. Hipolit Boczkowski angażuje się w politykę ukraińską i przyczynia się do powstania misji dyplomatycznej (odpowiednik MSZ-u). Od 1923 r. pracuje na stanowisku docenta w ukraińskiej akademii w Pradze oraz przyjeżdża na wykłady do innej ukraińskiej placówki w Podebradach. W 1933 r. staje na czele Komitetu Rzatunku Ukrainy. Była to organizacja, działająca na rzecz ratowania Ukraińców podczas Wielkiego Głodu. Stał się emisariuszem, który przekazywał prawdę o dramacie ludzi w radzieckiej Ukrainie poza jej granicami. Zmarł w 1939 r. po wybuchu II wojny światowej. Pozostawił po sobie blisko tysiąc artykułów i dziesiątki prac naukowych.

Jan MATKOWSKI

В історії чесько-українських відносин XX ст. заслуговує уваги надзвичайно важлива й цікава постать Ольгерда-Іполита Бочковського. Соціолог, етнолог і політолог був близьким другом і навіть учнем першого президента Чехословаччини Томаша Масарика. Будучи поляком за походженням, він активно працював на науковому й публіцистичному поприщі заради чеської та української культур.

Невідомо що вплинуло на життєвий вибір молодого Іполита, переконавши його працювати на благо інших культур, а не рідної. В Державному архіві Кіровоградської області знаходиться метрика Бочковського (ф. 722, оп. 1 спр. 1 арк. 74), яка свідчить про те, що він народився 1 березня 1885 р. у польській родині й був охрещений у костелі в Єлісаветграді (тепер Кіровоград). Його мати походила з Литви, з родини Раецьких. Під цією ж датою записано й брата Іполита Мечислава, який помер у грудні того ж року. Пізніше в сім'ї народився ще один син – Тадеуш. Через те, що Бочковський-старший працював на залізниці, та у зв'язку з призначенням його на різні посади, сім'я час від часу переїжджала з місця на місце. Ймовірно, Іполит народився в одному із сіл поблизу Кіровограда. Пізніше родина проживала в теперішньому Дніпропетровську й, нарешті, оселилися в Кіровограді, неподалік від залізничного вокзалу. У 1903 р. хлопець закінчив із відзнакою місцеву школу та в 1905 р. поїхав із рідних країв. Його брат Тадеуш продовжував навчання й незабаром став католицьким священиком.

Здібний хлопець, який володів кількома мовами, зокрема грузинською та кельтською, в 1906 р. ненадовго оселився у Кракові. Після двох років вивчення економіки в Санкт-Петербурзі він планував продовжити навчання там. Проте з невідомих причин опинився в Карловому університеті в Празі на факультеті філософії та навчався там до 1909 р. Пізніше він згадував, що до Європи їхав так, наче втікав із в'язниці до свого рідного дому.

У Празі він познайомився з польським середовищем, залишилися спогади про його активну діяльність у ньому. Перша відома праця авторства Ольгерда-Іполита Бочковського з'явилася, коли йому було 22 роки. Її назва – «Ruske politické strany grupu» («Російські політичні партії та об'єднання»). У 1908 р. студент зблизився з відомим ученим і політиком Томашем Масариком. Під його впливом він почав цікавитися національними й націоналістичними ідеями, відповідними політичними рухами. У той час виходять друком і його перші статті

на тему націоналізму. Об'єктом зацікавлення вченого Бочковського стали національні течії в Чехії та Фінляндії. В роботі особливо допомогало знання мов. Під кінець навчання Іполит говорив 20 мовами, зокрема вивчив українську.

Після університету Іполит Бочковський займається дослідженням українського національного руху. В той час також починає свою діяльність у сфері розвитку українського національного руху і Вацлав Липинський гербу Бродзіц, поляк із Волині. У 1909 р. в Кракові виходить одна з його перших робіт «Szlachta na Ukrainie. Udział jej w życiu narodu ukraińskiego na tle jego dziejów» («Шляхта в Україні. Її діяльність у житті українського народу на тлі його історії»). Невідомо, чи причини діяльності на благо розвитку української культури й зацікавлення національною ідеологією українців були для Липинського та Бочковського однаковими. Залишається фактом, що сьогодні їх вважають засновниками українського націоналізму та тих принципів, які спричинили виникнення національного руху після Першої світової війни. Як учений, Бочковський спричинився до створення українського наукового напрямку, відомого як націологія або наука про націоналізм. У 1910 р., слідом за роботами Липинського, з-під пера Бочковського у світ вийшла праця «Pytanie ukraińskie» («Українське питання»). У наступні роки вчений опублікував наукові статті щодо національного руху в польському, білоруському, фінському, литовському та латвійському середовищах. У 1916 р. у Відні видано працю під назвою «Підневільні народи царської імперії, їхнє національне відродження і прагнення автономії».

Крім науки, після 1918 р. Іполит Бочковський брав участь в українській політиці та був причетний до створення дипломатичної місії (відповідник Міністерства закордонних справ). Із 1923 р. він працював на посаді доцента в українській академії в Празі, а також читав лекції в іншому українському навчальному закладі в Podebradach. У 1933 р. він очолює Комітет порятунку України. Це була організація, яка вела діяльність заради врятування українців під час Голодомору. Очолюючи її, він відвідував багато країн, де розповідав про жахливі події в радянській Україні. Ольгерд Бочковський помер у 1939 р. після початку Другої світової війни. Після себе залишив близько тисячі наукових та публіцистичних статей, десятки наукових робіт.

Ян МАТКОВСЬКИЙ

У Луцьку 5 грудня 2015 р. о 19:00
відбудеться презентація-дискусія нового роману
Андрія Любки «Карбід».

Зустріч пройде в клубі «Сучасник» (вул. Конякіна, 14).
Попередній продаж – 25 грн.
У день заходу – 35 грн.

Передпродаж: книгарня «Освіта» (пр. Волі, 8)
або за тел. 095 031 32 80, 097 876 92 15

Кіерунок: Адриатик–Ба́лтык–Морзе Чзарне

Напря́м: Адріа́тика–Ба́лтика–Чорне море

Prezydent Andrzej Duda spotkał się we wtorek w Nowym Jorku z przywódcami Europy Środkowej i Południowej – tzw. grupy «Adriatyk–Bałtyk–Morze Czarne», którą tworzą Polska, Bułgaria, Chorwacja, Rumunia, Słowenia, Słowacja, Austria, Czechy, Estonia, Litwa, Łotwa i Węgry.

Liderzy tych państw wykorzystali obecność na 70. sesji Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych do wspólnego spotkania. Chcą zacieśnić współpracę. «Chodzi o współpracę w trzech obszarach: energetyki, transportowej i telekomunikacyjnej. Nie chodzi o tworzenie nowej politycznej, formalnej organizacji, ale o współpracę w ramach istniejących już sieci współpracy» – powiedział prezydencki minister Krzysztof Szczerski.

Nowa inicjatywa wpisuje się w plan, o którym od początku mówił prezydent Andrzej Duda – w budowanie wspólnoty Bałtyk–Adriatyk–Morze Czarne.

W wielu wypowiedziach podczas spotkania pojawiała się coś, co jest antytezą tej współpracy – projekt Nord Stream II, czyli inwestycja, która ma zwiększyć uzależnienie tej części Europy i nie ma charakteru biznesowego, tylko polityczny – dodał minister Szczerski.

We wtorek, który jest ostatnim dniem wizyty w Nowym Jorku, polski prezydent rozmawiał z prezydentami Gruzji i Senegalu oraz premierem Nowej Zelandii i uczestniczył w szczycie poświęconym przeciwdziałaniu Państwu Islamskiemu i ekstremizmowi.

Kresy24.pl

Президент Анджей Дуда зустрівся у вівторок у Нью-Йорку з керівниками держав Центральної та Південної Європи, тобто групи «Адріатика–Балтика–Чорне море», яку утворюють Польща, Болгарія, Хорватія, Румунія, Словенія, Словаччина, Австрія, Чехія, Естонія, Литва, Латвія та Угорщина.

Лідери цих держав використали свою присутність на 70-й сесії Генеральної Асамблеї ООН, щоб провести спільну зустріч. Вони прагнуть зміцнити співпрацю. «Йдеться про співпрацю в трьох сферах: енергетичній, транспортній та телекомунікаційній. Мова йде не про створення нової політичної формальної організації, а про співпрацю в рамках уже наявних мереж», – сказав міністр Кшиштоф Щерський.

Нова ініціатива вписується в план, про який із самого початку говорив президент Анджей Дуда, тобто в розбудову групи «Адріатика–Балтика–Чорне море».

«У багатьох висловлюваннях під час зустрічі лунало щось, що є антитезою цієї співпраці, – проект Nord Stream II, тобто інвестиція, яка повинна збільшити залежність цієї частини Європи й має не економічний характер, а політичний», – додав міністр Щерський.

У вівторок, тобто в останній день візиту в Нью-Йорку, польський президент розмовляв із президентами Грузії та Сенегалу, з прем'єр-міністром Нової Зеландії, а також брав участь у саміті, присвяченому протидії Ісламській державі та екстремізму.

Kresy24.pl

Siedem państw północnych – członków NATO, w tym kraje bałtyckie, podpisały w poniedziałek w Londynie memorandum w sprawie utworzenia Połączonych Sił Ekspedycyjnych.

Joint Expeditionary Force (JEF) utworzą: Wielka Brytania, Dania, Holandia, Norwegia, Litwa, Łotwa i Estonia. Będą to połączone siły szybkiego, zintegrowanego i skoordynowanego reagowania na współczesne zagrożenia.

Minister obrony Zjednoczonego Królestwa Michael Fallon podkreślił, że JEF pozwoli wspólnie odpowiedzieć na międzynarodowe zagrożenie, a sekretarz stanu w Ministerstwie

Obrony Łotwy Jānis Garisoliņš – znaczenie tej inicjatywy dla bezpieczeństwa krajów bałtyckich i skandynawskich.

Planuje się, że Wspólny Korpus Ekspedycyjny pełną moc osiągnie do 2018 roku. Podpisanie memorandum jest częścią realizacji zobowiązań podjętych na szczycie NATO w Walii, we wrześniu 2014 roku.

Kresy24.pl

Róľnocne państwa NATO będą bezpieczniejsze

Північні держави НАТО підписали меморандум

Сім північних держав-членів НАТО, зокрема й прибалтійські країни, підписали в понеділок у Лондоні меморандум про утворення Об'єднаних експедиційних сил.

Об'єднані експедиційні сили утворюють Великобританія, Данія, Голландія, Норвегія, Литва, Латвія та Естонія. Це будуть спільні сили швидкого, інтегрованого та скоординованого реагування на сучасні загрози.

Британський міністр оборони Майкл Феллон зазначив, що Об'єднані експедиційні сили дозволять спільно відповісти на міжнародну загрозу, а держсекретар у Міністерстві обо-

рони Латвії Яніс Гарісонс підкреслив значення цієї ініціативи для безпеки прибалтійських і скандинавських країн.

Заплановано, що Спільний експедиційний корпус почне діяти на повну силу до 2018 р. Підписання меморандуму – це частина реалізації зобов'язань, визначених на саміті НАТО в Уельсі у вересні 2014 р.

Kresy24.pl

Робота в Польщі

Агентству працевлаштування KS Service Ukraina Sp. z o. o. потрібні на роботу:

Працівник виробничої лінії – робота в південно-західній частині Польщі, в міжнародній компанії.

- Вимоги: бажання працювати, виконання поставлених завдань, дотримання правил безпеки та гігієни на робочому місці.

- Заробітна плата: 8 zł./год. брутто.

Столяр – робота в північно-західній частині Польщі, у фірмі, яка працює на польському ринку більше 20 років та характеризується позитивними відгуками клієнтів.

- Вимоги: досвід роботи столяра, дотримання правил безпеки та гігієни на робочому місці, знання польської мови на комунікаційному рівні.

- Заробітна плата: 11 zł./год. брутто + премія.

- Пропонуємо: договір про тимчасову роботу, допомогу в пошуках житла та з легалізацією перебування в Польщі.

Токар, фрезерувальник – робота в центральній частині Польщі, в привітному, націленому на співпрацю колективі, з можливістю професійного росту.

- Вимоги: закінчена школа або курси за спеціальністю токаря, фрезерувальника, вміння читати технічну документацію, досвід роботи.

- Заробітна плата: 14 zł./год. брутто.

- Пропонуємо: договір про тимчасову роботу, житло, а також допомогу з легалізацією перебування в Польщі.

Спеціаліст із ламінування – робота в північно-західній частині Польщі, у фірмі, яка виготовляє яхти та працює на європейському ринку.

- Вимоги: досвід роботи зі штучними матеріалами (бажано), вміння працювати руками, знання польської мови на комунікаційному рівні, вміння працювати в колективі, дотримання правил безпеки та гігієни на робочому місці, відсутність судимості.

- Заробітна плата: 15 zł./год. брутто + премія.

- Пропонуємо: договір про роботу, страхування здоров'я, від нещасних випадків, лікарняне, оплачувану відпустку, допомогу з житлом і з легалізацією перебування в Польщі.

Оператор пакувальних машин – робота у Вроцлаві (Stanley Fastening Systems Poland Sp z o. o.).

- Обов'язки: робота полягає в пакуванні цвяхів.

- Вимоги: дотримання посадових інструкцій, вміння працювати руками, знання польської мови, вік від 19 до 45 р.; потенційний працівник повинен бути психофізично врівноваженим, відповідальним за доручену справу, наполегливим, готовим до подальшого навчання, мати добру зорову та рухливу координацію, відмінний стан здоров'я.

- Умови праці: випробувальний термін, робота в три зміни (8-годинний робочий день), забезпечення робочим одягом.

- Заробітна плата: 2700 zł. брутто + премія (після випробувального терміну).

Працівник виробництва на меблеву фабрику – робота в північно-західній частині Польщі, у фірмі, яка має хороші відгуки клієнтів.

- Вимоги: досвід роботи в обробці дерева, знання польської мови на комунікаційному рівні, дотримання правил безпеки та гігієни на робочому місці.

- Заробітна плата: 11 zł./год. брутто.

Більше вакансій на сайті: www.ksservice.net.ua

Зацікавлених просимо звертатися за телефонами: +3800665944300, +48914302721 або електронними адресами: natasza@ksservice.net.ua, karol@ksservice.net.ua

KS SERVICE UKRAINA – підприємство, організоване через польське агентство працевлаштування KS Service Sp. z o. o.

Установа не одержує жодних коштів від кандидатів на роботу, а також за посередництво. Про кожну спробу виманювання грошей за посередництво просимо повідомляти до центрального управління в Польщі в місті Щецині на електронну адресу: info@ksservice.pl

Informacje Lubelskie

Nowy most na Wiśle w Kamieniu na Lubelszczyźnie, który łączy nową trasę z Mazowszem, otrzymał imię Edwarda Wojtasa – posła Polskiego Stronnictwa Ludowego w Lubelskiem, radnego sejmiku województwa lubelskiego oraz marszałka województwa lubelskiego. Edward Wojtas zginął w katastrofie lotniczej w Smoleńsku w 2010 r., gdy udawał się, wraz z ekipą rządową, na uroczystości do Katynia, upamiętniające ofiary reżimu stalinowskiego.

Kobiety w ciąży będą mogły wykonać samodzielnie badania KTG czyli stwierdzić jak działa serce płodu, a także uzyskać zapis czynności skurczowej macicy. To pozwala wykryć zagrożenie, życia jeszcze nienarodzonego dziecka. Badania umożliwiał mobilne urządzenie skonstruowane przez studentów Politechniki Lubelskiej: Piotra Gumkowskiego i Wojciecha Lecewicza. Prace przy powstawaniu urządzenia były na bieżąco konsultowane z naukowcami lubelskiego Uniwersytetu Medycznego. Młodzi inżynierowie – wynalazcy z Politechniki Lubelskiej nawiązali już kontakt z firmą, która chce produkować ich urządzenie, oczywiście po jego opatentowaniu.

1 grudnia zakończył się w Lublinie sezon korzystania z miejskich rowerów. Miejski Ratusz wypożyczał codziennie 430 jednośladów. Łącznie w 2015 roku, korzystało z miejskich rowerów, stojących na ulicach miasta, 435 tys. osób. W 2016 roku Lublin otrzyma 435 nowych rowerów. Nowością będą rowerki dla dzieci.

W Lubelskiem od 2008 r. organizacja «Grupa Muszkieterów» przy współpracy z Polskim Czerwonym Krzyżem aktywnie prowadzi zbieranie krwi. W tegorocznej akcji «Zbieramy krew dla Polski» w 148 małych miejscowościach i 6 miastach Lubelszczyzny 3600 osób oddało 1622 litry krwi.

Pod koniec września przyszłego roku mają zostać zakończone prace nad chełmskim parkiem wodnym. Obiekt będzie miał trzykondygnacyjną halę, a forma fasady będzie nawiązywała do złóż skał kredowych, które są jednym z bogactw naturalnych regionu. W aquaparku znajdą się m.in. baseny sportowe i rekreacyjne, zjeżdżalnie, kompleks saun wraz z barem i pijalnią soków, wanny z hydromasażem, siłownia, fitness, kręgielnia, squash, restauracja. Zatrudnionych w nim zostanie kilkadziesiąt osób.

W gminie Kraśnik powstanie cmentarz dla zwierząt, gdzie będą chowane m.in. bezpieczne psy, sarny, dziki czy łosie po wypadkach drogowych. Wielu mieszkańców liczy, że będzie tam można pochować także ich domowych pupili. Władze gminy nie wykluczają takiej możliwości, ale żadne decyzje na razie nie zapadły.

W Biłgoraju w ramach realizowanego przez Fundację Biłgoraj XXI projektu «Miasto na szlaku kultur» zbudowano piękną, drewnianą synagogę. Jest to replika jednej z najpiękniejszych synagog Europy – drewnianej świątyni w Wołpie na Białorusi, pochodzącej z XVII wieku. Niemcy spalili ją podczas II wojny światowej. Przed wojną budynek był inwentaryzowany przez studentów Politechniki Warszawskiej, dzięki czemu zachowała się bogata dokumentacja tego obiektu. Świątynia nie jest jeszcze wykończona w środku. W przyszłości pojawią się w niej bogate, wzorowane na oryginalnych, polichromie. Będą też m.in. bima, czyli żydowska mównica i szafa ozdobna do przechowywania zwójów Tory, czyli Aron ha-kodesz. Docelowo, synagoga ma pełnić rolę muzeum Żydów biłgorajskich.

Lubelski Teatr «NN» uruchamia nowy portal o historii lubelskich Żydów «Lublin. Pamięć Miejsca – Miasto Żydowskie». Jest to opowieść o historii lubelskich Żydów, ich kulturze, życiu i zagładzie. Strona ma się rozwijać w oparciu o pamiętki, które posiadają lublinianie. Portal będzie stale uzupełniany do 2017 r., aby był gotowy na 700-lecie Lublina.

Studia podyplomowe z wzornictwa to nowa propozycja Wydziału Mechanicznego Politechniki Lubelskiej i Wydziału Artystycznego UMCS. Kierunek będzie otwarty najprawdopodobniej od semestru letniego. Studia są skierowane do inżynierów, plastyków, menadżerów i marketingowców. Słuchacze będą rekrutowani do określonych grup specjalistów, po czym stworzą trzyosobowe zespoły pracujące nad konkretnymi projektami. Na specjalizację dla stylistów będą rekrutowani absolwenci studiów plastycznych i architektury. Od kandydatów na inżynierów wymagane jest wykształcenie inżynierskie na kierunkach politechnicznych, a od potencjalnych menadżerów wiedza z zakresu organizacji i zarządzania. Osoby, które ukończyły inne kierunki będą musiały zdać egzamin wstępny polegający na rozwiązaniu zadania projektowego. Studia będą odbywały się w systemie zaocznym i potrwać półtora roku.

W Lublinie rozpoczął się 16. sezon akcji bezpłatnego wydawania posiłków pod Bramą Krakowską wszystkim potrzebującym. Celem akcji prowadzonej przez grupę «Jedzenie Zamiast Bomb Lublin» jest pomoc potrzebującym poprzez wydawanie bezpłatnych gorących posiłków, przy jednoczesnym zwróceniu uwagi na narastający problem głodu w Polsce i na świecie, wynikającego nie z powodu braku żywności, lecz z winy instytucji państwa, które woli przeznaczać pieniądze podatników na zbrojenia. Wolontariusze chcą także pokazać, że w konsumpcyjnie nastawionym społeczeństwie, gdzie marnuje się codziennie tony pożywienia m.in. przez restauracje i duże sieci handlowe, są w stanie zagospodarować przekazane im bezpłatnie nadwyżki żywności na pełnowartościowe gorące posiłki dla ubogich. Grupa zaprasza wszystkich chętnych do pomocy przy gotowaniu posiłków i ich wydawaniu.

W Świdniku i okolicznych miejscowościach będą szukać złóż gazu ziemnego i ropy naftowej. Geofizyka Kraków rozpocznie prace już w styczniu. W mieście pojawią się geofony – urządzenia, służące do rejestrowania drgań sejsmicznych. Wynikiem tych badań będzie trójwymiarowy obraz, który pokaże, na jakie pokłady surowców można tu liczyć. Badania zostaną przeprowadzone nie tylko na terenach miejskich, ale też na prywatnych posesjach. Za każdym razem w tej sprawie będzie spisywana umowa z właścicielem. W mieście będzie też prowadzona akcja informacyjna.

Adam TOMANEK

Люблінська інформація

Новий міст через Віслу в Камені на Люблінщині, який сполучає нову трасу з Мазовецьким воєводством, носитиме ім'я Едварда Войтаса – депутата Польської селянської партії від Люблінщини, депутата сеймику Люблінського воєводства, а також маршалка Люблінського воєводства. Едвард Войтас загинув у Смоленській авіакатастрофі у 2010 р., коли вирушив разом з урядовою делегацією до Катині, щоб вшанувати жертв сталінського режиму.

Варітні жінки зможуть самостійно робити аналізи КТГ, тобто відстежувати роботу серця плоду, а також дізнаватися про скорочення шийки матки. Це дозволить виявити загрози для життя ще ненародженої дитини. Дослідження можна буде проводити за допомогою мобільного пристрою, сконструйованого студентами Люблінської політехніки: Пьотром Гумковським та Войцехом Лецевичем. Під час виготовлення обладнання вони постійно консультовалися з науковцями медичного університету. Молоді винахідники з Люблінської політехніки вже зв'язалися з фірмою, яка планує виготовляти їхнє обладнання після отримання патенту.

1 грудня в Любліні закінчився сезон користування міськими велосипедами. Міська рада щодня здавала в прокат 430 одиниць цього транспорту. Загалом у 2015 р. прокатом користувалися 435 тис. осіб. У 2016 р. Люблін отримає 435 нових велосипедів. Новинкою будуть велосипеди для дітей.

На Люблінщині з 2008 р. організація «Група мушкетерів» у співпраці з польським «Червоним хрестом» активно проводить збір крові. У цьогорічній акції «Збираємо кров для Польщі» в 148 невеликих населених пунктах і 6 містах Люблінщини 3600 осіб здали 1622 літри крові.

Наприкінці вересня наступного року завершаться роботи над Холмським водним парком. Об'єкт матиме трирівневу залу, а форма фасаду нагадуватиме поклади крейди – одне з природних багатств регіону. Аквапарк міститиме спортивні та розважальні басейни, гірки, комплекс саун разом із баром, ванни з гідромасажем, тренажерну залу, приміщення для фітнесу, боулінгу, сквошу та ресторан. Там працевлаштують кілька десятків осіб.

У гміні Краснік буде кладовище для бродячих собак, сарн, диких кабанів та лосів, що загинули в дорожньо-транспортних пригодах. Багато місцевих жителів розраховують на те, що там можна буде хоронити також і домашніх улюбленців. Влада гміни не виключає такої можливості, проте рішення про це ще не прийнято.

У Білgoraї в рамках проекту «Місто на шляху культур», який реалізовує фонд «Білgorай XXI», збудували дерев'яну синагогу. Це копія однієї з найгарніших синагог Європи – дерев'яної святині у Волпі (Білорусь), яку було збудовано в XVII ст. Німці спалили її під час Другої світової війни. Перед війною студенти Варшавської політехніки провели інвентаризацію синагоги, завдяки чому було збережено багатий документальний матеріал про цей об'єкт. Святиню поки ще не завершено всередині. Згодом у ній будуть поліхромії, виконані за зразком оригіналів. Там знаходитимуться ще амвон та оздоблена шафа, у якій зберігатимуть сувої Тори – арон а-кодеш. Тобто синагога слугуватиме також музеєм білgorайських євреїв.

Люблінський театр «NN» відкриває новий Інтернет-портал про історію люблінських євреїв, їхню культуру, життя та винищення «Люблін. Пам'ять місця – єврейське місто». Проект сайту став можливим завдяки документам та фото, які зберегли любліняни. Інтернет-портал постійно поповнюватиметься матеріалами до 2017 р. і буде готовим до 700-річчя Любліна.

Післядипломне навчання з дизайну – нова пропозиція машинобудівного факультету Люблінської політехніки та мистецького факультету Університету Марії Кюрі-Скłodовської. Спеціальність планують відкрити влітку. Пропозицію скеровано до інженерів, художників, менеджерів та маркетологів. Студентів набиратимуть в окремі групи згідно з їхньою спеціалізацією, після чого буде створено триособові підгрупи, що працюватимуть над конкретними проектами. На спеціалізацію для стилістів набиратимуть випускників художніх шкіл та архітектури. Кандидати в інженери повинні мати інженерську освіту політехнічних напрямків, а потенційні менеджери – знання зі сфери організації та управління. Особи, котрі навчалися на інших спеціальностях, складатимуть вступний іспит, що передбачатиме вирішення проектного завдання. Навчання відбуватиметься на заочній формі та триватиме півтора року.

У Любліні розпочався 16-й сезон роздачі безкоштовної їжі під Краківською брамою всім, хто цього потребує. Мета акції, яку реалізовує група «Їжа замість бомб. Люблін», – допомога нужденним, чашування їх безкоштовними гарячими стравами, привернення уваги до проблеми голоду в Польщі та світі, причина якого – в недостатній кількості продуктів харчування, адже державні інституції воліють видавати гроші платників податків на озброєння. Волонтери також прагнуть показати, що в споживацькому суспільстві, де щоденно марнують тони харчів, наприклад у ресторанах і великих торгівельних мережах, вони здатні нагодувати бідних повноцінними гарячими стравами, котрі готують із безкоштовно переданих продуктів харчування. Група запрошує всіх охочих допомагати під час готування та роздачі страв.

У Свідніку та навколишніх населених пунктах проводитимуть пошуки покладів природного газу й нафти. Геофізична бригада «Краків» розпочне роботу вже в січні. Місто придбає геофони – пристрої, призначені для реєстрації сейсмічних коливань. Результатом цих досліджень стане тривимірна картинка, яка продемонструє, на які саме поклади сировини там можна розраховувати. Дослідження проведуть не тільки на міській території, але й на приватних ділянках. Із кожним власником укладатимуть договір. У місті також проведуть інформаційну кампанію.

Адам ТОМАНЕК

Moskwa czyni wiele, aby osłabić
jedność Sojuszu

Zestrzelenie rosyjskiego samolotu nad Turcją nie pozostanie bez echa – mówi Stefan Meister, ekspert European Council on Foreign Affairs.

– Rosja czyniła wszystko, aby osłabić jedność Sojuszu, i postara się użyć tego przypadku do tego celu. Chodzi o Turcję i jej cele w Syrii, które nie pokrywają się bynajmniej z celami wielu innych państw NATO. Ankara jest zainteresowana wyłącznie obaleniem prezydenta Baszara Asada i w mniejszym stopniu wykazuje chęć do walki z dżihadystami z tzw. Państwa Islamskiego. Z kolei priorytetem Francji, także członka NATO, jest unieszkodliwienie dżihadystów postrzeganych jako największe zagrożenie bezpieczeństwa nie tylko Francji, ale i Europy. Moskwa może się starać wykorzystywać tego rodzaju różnice, licząc na osłabienie NATO jako całości – opowiedział Stefan Meister.

Rzeczpospolita

Москва намагається ослабити єдність
Альянсу

«Збиття російського літака над Туреччиною не залишить-ся без наслідків», – сказав Стефан Мейстер, експерт «European Council on Foreign Affairs».

«Росія робила все, щоб ослабити єдність Альянсу, й намага-тиметься з цією метою використати конфлікт. Ідеться про Ту-реччину та її завдання в Сирії, які не співпадають із завданнями багатьох інших держав НАТО. Ankara зацікавлена виключно в поваленні президента Башара Асада та меншою мірою вислов-лює бажання боротися із джихадистами з Ісламської держави. У свою чергу пріоритет ще одного члена НАТО, Франції, полягає в знешкодженні джихадистів, яких вважають найбільшою загро-зою безпеки не лише Франції, але й Європи. Москва може нама-гатися використати різні підходи, розраховуючи на ослаблення НАТО як одного цілого», – розповів Стефан Мейстер.

Rzeczpospolita

Szef MSZ Witold Waszczykowski:
zachowanie Rosji to konfrontacja
wobec całego NATO

– Jest pewien dylemat, ponieważ Niemcy uważają, że wzmocnienie bezpieczeństwa Europy Środkowej mogłoby być zachowaniem konfrontacyjnym wobec Rosji. My nie możemy się zgodzić z takim podejściem do sprawy. Uważamy, że to rosyjskie zachowanie, grożące, szantażujące Europę Środkową, jest konfrontacją wobec całego NATO i Sojusz powinien odpowiedzieć na to zachowanie poprzez wzmocnienie bezpieczeństwa naszego regionu, naszych państw, poprzez obecność wojskową tutaj. Możemy dyskutować oczywiście na temat charakteru tej obecności i myślę, że tutaj jest pole do rozmów z Niemcami – zaznacza Witold Waszczykowski.

Witold Waszczykowski ocenił też, że Polskę i Niemcy łączy ścisła współpraca naszych gospodarek. Zwraca jednak uwagę, że główne problemy, które trzeba poruszać z niemieckim partnerem to kwestie bezpieczeństwa naszej części Europy.

Polskie Radio

Керівник МЗС Вітольд Вашиковський:
«Поведінка Росії – це конфронтація до
всього НАТО»

«Є певна дилема, оскільки Німеччина вважає, що зміцнення безпеки Центральної Європи могло би бути конфронтаційною поведінкою щодо Росії. Ми не можемо погодитися з таким під-ходом до справи. Вважаємо, що це російська поведінка, яка за-грожує Центральній Європі, є конфронтацією щодо всього НАТО й Альянс повинен відповісти, зміцнюючи безпеку нашого регіо-ну, наших держав шляхом військової присутності на місцях. Ми, звичайно, можемо дискутувати на тему характеру цієї присут-ності й, думаю, що тут є багато питань для розмов із Німеччи-ною», – зазначив Вітольд Вашиковський, міністр закордонних справ Польщі.

Вітольд Вашиковський додав, що Польщу та Німеччину по-єднує тісна співпраця в галузі економіки. Також звернув увагу на те, що головна проблема, яку треба обговорити з німецьким партнером, – це питання безпеки нашої частини Європи.

Polskie Radio

Paryż bardzo prosi, ale czy Moskwa
zechce

Prezydent Francji chce namówić przywódców Rosji do wspólnej walki w Syrii. Nie wiadomo, czego Kreml zażąda w zamian.

Jeszcze w Waszyngtonie François Hollande mówił: «Biorąc pod uwagę możliwości Rosji, a też jej wpływ na reżim Asada, współpraca z jej strony byłaby nadzwyczaj pomocna, by zakończyć wojnę domową w Syrii i skupić się na walce z Państwem Islamskim».

Największym problemem francuskiego gościa Kremla jest jednak to, że gospodarze wcale nie chcą się koncentrować na zwalczaniu islamistów. Turcy zestrzelili ich samolot właśnie w trakcie atakowania pozycji umiarkowanej syryjskiej opozycji współpracującej z Zachodem.

2015

NATOSCOPE

Rosyjski analityk Fiodor Łukjanow uważa, że Hollande spróbuje jednak załagodzić sytuację. Tym bardziej że – według Rosjan – w samym NATO miano oceniać reakcję Turcji jako «nieadekwatną». Na razie rosyjski minister spraw zagranicznych Siergiej Ławrow podchwycił francuską propozycję zamknięcia granicy turecko-syryjskiej, by odciąć pomoc płynącą do radykałów właśnie w Turcji. W Rosji uważają, że część tureckich polityków powiązana jest finansowo z tą kontrabandą. Liczą więc, że pozbawienie ich dochodów wywoła polityczne niepokoje i kłopoty prezydenta Recepta Erdogana.

Łukjanow sugeruje ponadto, że sama Turcja może się znaleźć poza «wielką antyterrorystyczną koalicją».

Polska Agencja Prasowa

Париж прагне залучити Москву до
спільної боротьби в Сирії

Президент Франції підштовхує керівництво Росії до спільної боротьби в Сирії. Невідомо, що Кремль попросить взамін.

Ще у Вашингтоні Франсуа Олланд зазначив: «Беручи до уваги можливості Росії, а також її вплив на режим Асада, співпраця з її боку допомогла б завершити громадянську війну в Сирії та зосередитися на боротьбі з Ісламською дер-жавою».

Проте найбільша проблема Франції – те, що господарі Кремля взагалі не хочуть концентрувати увагу на знищенні ісламістів. Турки збили їхній літак саме тоді, коли він атаку-вав позиції поміркованої сирийської опозиційної організа-ції, яка співпрацює із Заходом.

Російський аналітик Федір Лук'янов вважає, що Олланд спробує залагодити ситуацію. Тим більше, що в самому НАТО, на думку росіян, реакцію Туреччини оцінюють як «не-адекватну». Поки що російський міністр закордонних справ Сергій Лавров підтримував французьку пропозицію щодо за-криття турецько-сирийського кордону, щоб відрізати допо-могу, яка надходить до радикалів із Туреччини. У Росії вва-жають, що частина турецьких політиків фінансово пов'язана із цією контрабандою й коли вони втратять доходи, це при-зведе до політичної кризи та завдасть клопотів президенту Реджепу Ердогану.

Лук'янов також припускає, що сама Туреччина може опи-нитися поза «великою антитерористичною коаліцією».

Polska Agencja Prasowa

Wiceszef MSZ Niemiec: pozostać z
Rosją w dialogu, nie dla stałych baz
NATO na wschodzie

W trakcie odbywającej się w Berlinie konferencji «NATO w drodze do Warszawy» niemiecki wiceminister spraw zagranicznych Stephan Steinlein oświadczył, że Berlin jest przeciwny stałej obecności wojsk sojuszu na pograniczu z Rosją. Wiceminister spraw zagranicznych Niemiec Stephan Steinlein zapewnił, że Berlin poczuwa się do odpowiedzialności za bezpieczeństwo sojuszników, lecz jest przeciwny stałej obecności znaczących sił sojuszu na wschodnich rubieżach, gdyż naruszałoby to umowę z Rosją. – Anektując z naruszeniem prawa międzynarodowego Krym i destabilizując sytuację na wschodniej Ukrainie, Rosja podważyła europejski ład pokojowy – powiedział Steinlein na konferencji w Berlinie.

Konferencję na osiem miesięcy przed szczytem NATO w Warszawie zorganizowały Niemieckie Stowarzyszenie Atlantyckie oraz ambasada RP w Berlinie. Jak zaznaczył Steinlein, Sojusz odpowiedział na działania Moskwy sankcjami i wzmocnieniem zdolności do wiarygodnego wsparcia sojuszników.

TVN24

Німеччина проти розташування по-
стійних баз НАТО на Сході

Під час конференції «НАТО на шляху до Варшави», яка проходила в Берліні, німецький заступник міністра закор-донних справ Штефан Штайнляйн заявив, що Берлін ви-ступає проти постійного перебування військ Альянсу на пограниччі з Росією. Віце-міністр запевнив, що Німеччина відчуває відповідальність за безпеку союзників, проте ви-ступає проти сталої присутність значних сил Альянсу на східних рубежах, оскільки це порушило б договір із Росією. «Анексуючи Крим із порушеннями міжнародного права та дестабілізуючи ситуацію на сході України, Росія порушила європейський мирний лад», – сказав Штайнляйн на конфе-ренції в Берліні.

Конференцію за вісім місяців до саміту НАТО у Варшаві організували Німецьке атлантичне товариство та посоль-

ство РП у Берліні. За словами Штайнляйна, Альянс відповів на дії Москви санкціями та зміцненням здатності до вірогідної до-помоги союзникам.

TVN24

Niemcy i Francja zgodne ws. walki z
dżihadem. «To nasza misja»

– Chcemy walczyć razem przeciwko terroryzmowi. To nasza misja, nasz obowiązek – oświadczyła kanclerz Niemiec po spotkaniu z prezydentem Francji. Francois Hollande przyjął Angelę Merkel w Paryżu.

Prezydent Francji nie ukrywał swoich intencji: jest zdecydowany «zadać cios dżihadowi prosto w serce». Dlatego chciałby mieć u swego boku największego sojusznika i partnera, jakim są Niemcy. Jak powiedział, byłoby bardzo dobrym sygnałem, gdyby Niemcy poszły dalej w walce z Państwem Islamskim w Syrii i Iraku. Obecnie Niemcy zapewniają broń i szkolenie Kurdom walczącym z dżihadystami w Iraku.

Hollande nie przekonał Obamy do wspólnej koalicji z Rosją w Syrii. Prezydent USA wyraził solidarność z Francuzami po zamachach w Paryżu i zapowiedział wsparcie polityczne i militarne Francji, wykluczył jednak wspólne działania z Rosją, dopóki Moskwa nie przestanie wspierać Baszara Asaada i atakować oddziały umiarkowanej opozycji.

Informacyjna Agencja Radiowa

Німеччина та Франція щодо боротьби з
джихадом: «Це наша місія»

«Ми хочемо разом боротися з тероризмом. Це наша місія, наш обов'язок», – заявила канцлер Німеччини після зустрічі з президентом Франції. Франсуа Олланд приймав Ангелу Мер-кель у Парижі.

Президент Франції не приховував своїх намірів – він сповне-ний рішучості «завдати удару джихадові прямо в серце». Тому хотів би мати біля себе найбільшого союзника та партнера, яким є Німеччина. На його думку, було б добре, якби Німеччина пішла далі в боротьбі з Ісламською державою в Сирії та Іраку. Нині ця країна надає зброю й навчає курдів, котрі воюють із джихадис-тами в Іраку.

Олланду не вдалося долучити Обаму до спільної коаліції з Росією в Сирії. Президент США висловив солідарність із фран-цузами після замахів у Парижі, а також заявив про політичну й військову підтримку Франції, проте виключив спільні дії з Росією допоки Москва не припинить підтримувати Башара Асада та ата-кувати загони поміркованої опозиції.

Informacyjna Agencja Radiowa

W czerwcu 10–15 tys. żołnierzy USA na
ćwiczeniach

W czerwcu 2016 r. 10–15 tys. amerykańskich żołnierzy weźmie udział w manewrach w Polsce i państwach bałtyckich, tysiące z nich będą na ćwiczeniu «Anakonda» – zapowiedział w Warszawie dowódca wojsk lądowych USA w Europie gen. broni Ben Hodges.

Generał oraz amerykański ambasador w Polsce Paul Wayne Jones zapewniali też, że wydarzenia w Syrii nie odciągną uwagi USA od tego, co dzieje się na Ukrainie.

«Latem przyszłego roku, w czerwcu tysiące amerykańskich żołnierzy będzie uczestniczyło w ćwiczeniu Anakonda. Nie będą to tylko ci żołnierze, którzy stacjonują na stałe w Europie, ale również brygada powietrznodesantowa, która przyleci z Fort Bragg w Karolinie Północnej» – powiedział gen. Hodges. Jak dodał, samoloty przylecą z USA i wykonają zrzut spadochroniarzy nad Polską.

Po wizycie w Warszawie w czwartek, w amerykańskie święto dziękczynienia Hodges poleciał na poligon w Żaganiu (Lubuskie), gdzie odwiedził ćwiczących amerykańskich żołnierzy.

Gazeta Wyborcza

У червні 10–15 тис. солдатів США прове-
дуть навчання

«У червні 2016 р. 10–15 тис. американських солдатів візьмуть участь у військових навчаннях у Польщі та прибалтійських дер-жавах, тисячі з них перебуватимуть на навчаннях «Анаконда», – повідомив у Варшаві командувач Сухопутних сил США у Європі генерал Бен Ходжес.

Генерал та посол США в Польщі Пол Уейн Джонс пообіцяли також, що події в Сирії не відвернуть уваги США від того, що діє-ться в Україні.

«Влітку наступного року, в червні, тисячі американських сол-датів візьмуть участь у навчаннях «Анаконда». Це будуть не тіль-ки ті солдати, котрі постійно перебувають у Європі, але також повітрянодесантна бригада, яка прибуде із Форту Бреґ у Пів-нічній Кароліні», – сказав генерал Ходжес. Він додав, що з США вирушать літаки, які доправлять парашутистів до Польщі.

Після візиту у Варшаві в четвер, під час американського Дня подяки, Ходжес полетів на полігон у Жагані (Любуське воєвод-ство), де відвідав американських солдатів, котрі перебувають там на навчаннях.

Gazeta Wyborcza

PRASA // РОБОТА

Луцький міський центр зайнятості

Посада	З/П	Вимоги / Роботодавець
агроном	3 000	Організація вирощування сільськогосподарських культур. Можливість надання житла, харчування.
арматурник (будівельні, монтажні й ремонтно-будівельні роботи)	1 400	Заробітна плата залежно від виробітку. Обов'язковий досвід з в'язання арматури.
бетоняр	1 400	Заробітна плата залежно від виробітку. Обов'язково досвід роботи з європалубкою.
вантажник	2 400	Робота в рибному цеху. Місце проведення робіт: Луцький р-н, с. Милуші.
вафельник (кондитерське виробництво)	1 400	випікання вафель, трубочок, печива, виготовлення пралінових цукерок.
верстатник спеціальних металообробних верстатів	3 500	Досвід роботи в металообробці, вміння працювати з металообробним обладнанням.
виконавець робіт	2 500	Місце проведення робіт: Луцький район, с. Шепель
водій автотранспортних засобів	2 300	
головний бухгалтер	1 550	Знання 1С- бухгалтерії (бюджет).
головний бухгалтер	2 560	Здача звітності, ведення господарського обліку.
головний інженер	2 500	
головний інженер	5 000	"Безкоштовний мобільний зв'язок, можливий довіз до місця роботи автомобілем. Можливе працевлаштування осіб нектвотної категорії та без інвалідності."
електрик цеху	2 000	Лінія по виробництву мінераловатної продукції.
Електрогазоварник	2 500	
Електрогазоварник	2 000	Місце проведення робіт: Волинська обл., Турійський район, с. Бобли
зоотехнік	5 000	"Безкоштовний мобільний зв'язок, можливий довіз до місця роботи автомобілем. Можливе працевлаштування осіб нектвотної категорії та без інвалідності."
інженер	2 500	Місце проведення робіт: волинська обл., Турійський район, с. Бобли
Лицювальник-плиточник	2 300	Робота на будівельних об'єктах, розташованих в межах Волинської області.
майстер будівельних та монтажних робіт	4 000	Робота на будівництві та ремонті штучних споруд, мостів та шляхопроводів. Ведення технічної документації, контроль за виконанням будівельно - монтажних робіт, складання звітності.
майстер будівельних та монтажних робіт	1 500	
менеджер (управитель) із збуту	1 380	
механік	2 500	
мийник-прибиральник рухомого складу	2 000	Графік роботи у осінньо-зимовий період: з 8:00 до 15:00, з 15:00 до 20:00. Голини роботи можуть коливатися в залежності від завантаженості працівника. У випадку наявності замовлень субота може бути робочою. Неділя - вихідний.
монтажник	3 500	ОБОВ'ЯЗКОВО З ДОСВІДОМ РОБОТИ.
офіціант	1 400	
пекар-майстер	2 000	Організація роботи зміни з випікання вафель, трубочок та виготовлення пралінових цукерок, складання звітів виробництва.
пресувальник-вулканізаторник	2 000	
Приймальник побутових відходів	1 380	Можливе працевлаштування квотної категорії громадян (інвалідів, молоді після закінчення навчальних закладів, яка вперше приймається на роботу, осіб, яким до виходу на пенсію залишилось 10 і менше років)
продавець непродовольчих товарів	1 380	Навики роботи з електротехнікою, знання обслуговування, ремонту та експлуатації
продавець непродовольчих товарів	1 400	продаж меблів на Завокзальному ринку в м. Луцьк. Робота з 10.00 до 15.00. Вихідний - понеділок.
продавець продовольчих товарів	1 400	
продавець продовольчих товарів	1 400	
ревізор	2 290	

Посада	З/П	Вимоги / Роботодавець
секретар керівника (організації, підприємства, установи)	3 000	"Безкоштовний мобільний зв'язок, можливий довіз до місця роботи автомобілем. Можливе працевлаштування осіб нектвотної категорії та без інвалідності."
слюсар-ремонтник	2 000	Механічно-слюсарні роботи, розбирання , складання, налагодження обладнання, верстатні роботи.
слюсар-ремонтник	2 000	Місце проведення робіт: Луцький район, с. Шепель
слюсар-ремонтник	2 000	Місце проведення робіт: Волинська обл., Турійський район, с. Бобли
слюсар-ремонтник	2 500	Механічно-слюсарні роботи, розбирання , складання, налагодження обладнання, верстатні роботи.
Технік-електрик	2 140	
технолог	2 500	Місце проведення робіт: Рівненська обл., смт. Млинів, вул. Кірова, 50
технолог	5 000	
токар	2 500	Оброблення деталей на універсальних токарних верстатах
Тракторист-машиніст сільськогосподарського (лісгосподарського) виробництва	3 000	
кондитер	2 000	знання рецептури й режиму виготовлення тортів,тістечок з обов'язковим досвідом роботи
Кондуктор громадського транспорту	1 480	продаж разових проїздних квитків, збір плати за проїзд, перевірка проїздних квитків та документів, що є підставою для безкоштовного проїзду
контролер стінових та в'язучих матеріалів	1 300	контроль за готовою продукцією
контролер целюлозно-паперового виробництва	1 500	здійснення контролю якості та оцінювання якості готової продукції (картону), оформлення документації по результатах контролю
кухар	1 218	Приготування перших та других страв. Обслуговування відвідувачів їдальні.
кухар	1 218	приготування холодних та гарячих страв та закусок, організація фуршетів та виїзних акцій
кухар	1 350	приготування холодних та гарячих страв, організація бенкетів та фуршетів
кухар	1 218	приготування холодних та гарячих страв, організація фуршетів
кухонний робітник	1 218	миття посуду, прибирання їдальні
кухонний робітник	1 300	первинна обробка продуктів для приготування страв, приготування перших, других страв та салатів
майстер зміни	2 300	організація роботи зміни(20 осіб) по садці та вивантаженню цегли, знання технології виробництва цегли, роботи устаткування у виготовленні стінових та в'язучих матеріалів
Маляр	2 000	вміння користуватись малярними установками(покраска металевих поверхонь), знання правил техніки безпеки, покраска автобусів, тролейбусів та їх складових
Маляр	1 500	обов'язки маляра-штукатура, робота з будівельними матеріалами, фарбами
Манікюрник	1 300	вміння робити гігієнічний манікюр, покриття нігтів гель-лаком та лаком
машиніст екскаватора	3 000	планування територій,копання траншей, завантажувально-розвантажувальні роботи, технічне обслуговування екскаватора Борекс 3106(спецчасі)
Машиніст крана автомобільного	1 300	Керування автокраном з усіма видами змінного устаткування під час робіт (навантаження, розвантаження), стаж роботи від 3-х років
Машиніст у виробництві паперу, картону та виробів з них	2 000	Здійснення порізки картону та виготовлення картонних гільз
машиніст-кранівник	1 300,	машиніст баштового крана, вантажно-розвантажувальні роботи на крані
мельник мінеральної сировини	2 000	розмелювання мінеральної сировини, робота на механічному обладнанні

Посада	З/П	Вимоги / Роботодавець
Менеджер (управитель) в роздрібній торгівлі побутовими та непродовольчими товарами	1 318	пошук ринку збуту теплотехніки,консультування покупців,знання ПК.
менеджер (управитель) із збуту	2 000	організація збуту будівельних матеріалів, робота з 1С Бухгалтерією
механік	3 000	ремонт с/г техніки, мотоблоків
механік з кранового господарства	2 200	організація виконання ремонтних робіт кранів, додатково доплачуються відрядні та надбавки
механік з ремонту транспорту	2 200	механік з експлуатації та ремонту транспорту, організація виконання ремонтних робіт транспортних засобів підприємства, додатково доплачуються відрядні та надбавки
механік-налагоджувальник	2 000	Забезпечення виконання в зазначені строки завдань з обсягу виробництва продукції (макарони), вживання заходів щодо усунення несправностей та аварій.
Монтажник з монтажу сталевих та залізобетонних конструкцій	1 500	робота на території України, будівництво мостів, та інших штучних споруд
монтувальник шин	1 500	шиномонтажник вантажних автомобілів та тракторів, ремонт камер, бортування. Попередньо телефонувати
муляр	1 950	Кладка стін з одночасним облицюванням, улаштуванням перегородок з цегли, встановлення віконних та дверних балконних коробок і блоків
налагоджувальник устаткування у виробництві стінових та в'язучих матеріалів	2 000	наладка, ремонт технологічного устаткування в відділенні формовки цегли-сирцю
обвалювальник м'яса	1 270	Вміння розробляти туши яловичини, свинини, обвалка передніх і задніх частин туш, вирізування м'яса за допомогою різних видів ножів
обвалювальник м'яса	2 000	Обвалювання туш і частин туш , розділка туш,півтуш, четвертин на частини для обвалювання м'яса, підготовка товару до продаж, пакування, маркування
оброблювач риби	1 310	Переробка риби, виготовлення продукції з риби.
оператор верстатів з програмним керуванням	2 250	внесення даних в ПК (виготовлення деталей з металу); принципи роботи механізмів та деталей.Дотримання технологічної та трудової дисципліни, правил внутрішнього трудового розпорядку
оператор верстатів з програмним керуванням	1 220	знання з обслуговування верстатів з числовим програмним керуванням, вміння читати креслення
швачка	3 000	Попередньо телефонувати (0332) 773625.
оператор пульта керування	1 400	контроль за роботою крокуючого підйомника з цеглою-сирцем та за проходженням рамок з цеглою по транспортній стрічці
офіціант	1 400	обслуговування клієнтів на банкетах і весіллях, прибирання залу
офіціант	1 303	обслуговування клієнтів, оформлення замовлень, сервірування столів до бенкетів
офіціант	1 350	обслуговування клієнтів, розрахунок клієнтів, прибирання залу
офіціант	1 218	обслуговування клієнтів. сервірування столів. опрацювання столів, обслуговування бенкетів і фуршетів
офіціант	1 300	оперативне та якісне обслуговування клієнтів, дотримуватись певних правил етикету, приймати замовлення, надавати кваліфіковану консультацію щодо складання меню, проведення розрахунків
офіціант	1 218	Сервіровка столів, оперативне обслуговування відвідувачів, ознайомлення їх з меню, прийом і виконання замовлень, складення меню для банкетів, прийом, доставка замовлених страв до столу, розрахунок з відвідувачами, прибирання використаного посуду

Крім того є багато інших вакансій, за додатковою інформацією звертатися за адресою: м. Луцьк, вул. Ярошука, 2, тел.: 72-72-58, 4-92-68

ГармИдЕр
13-й театральний сезон

Народний аматорський театр-студія Луцького районного будинку культури

театр «ГармИдЕр»

прем'єра

казка для дорослих Януша Гловацького
(переклад Олександра Ірванця)

Попелюха

6 грудня

(неділя) 18⁰⁰

ВХІД ВІЛЬНИЙ

вистава відбудеться за адресою:
вул. Ковельська, 56; Луцький районний будинок культури

www.garmyder.org

доєднуйтеся:

увага!
вікове обмеження: **14+**

Виставу створено за підтримки
Генерального Консульства Республіки Польща в Луцьку

Генеральне Консульство
Республіки Польща
в Луцьку

Projekt jest współfinansowany ze środków finansowych otrzymanych z Ministerstwa Spraw Zagranicznych w ramach konkursu na realizację zadania «Współpraca z Polonią i Polakami za granicą w 2015 r.» Za pośrednictwem Fundacji „Wolność i Demokracja”

Monitor
Wołyński

Założyciel/Zasnovnik - Валентин ВАКОЛЮК
Zespół redakcyjny/Редакційна колегія:
Walenty WAKOLUK/Валентин ВАКОЛЮК
Natalia DENYSIUK/Наталія ДЕНИСЮК
Wiktor JARUCZYK/Віктор ЯРУЧИК
Iryna KANAHEJWA/Ірина КАНАГЕЄВА

Redaktor naczelny: Walenty WAKOLUK
Korekta: Jadwiga DEMCZUK
Redaktor techniczny: Iryna KANAHEJWA
Redaktor odpowiedzialny: Aleksander SWICA
Tłumaczenia: Switłana PYZA,
Natalia DENYSIUK

Головний редактор: Валентин ВАКОЛЮК
Літературний редактор: Ядвіґа ДЕМЧУК
Технічний редактор: Ірина КАНАГЕЄВА
Відповідальний редактор: Олександр СВИЦА
Переклад: Світлана ПИЗА,
Наталія ДЕНИСЮК

Адреса редакції:
43025 Луцьк, вул. Крилова 5/7
tel/faks (0332) 72 54 99
e-mail: info@monitor-press.com
www.monitor-press.com

Свідectwo про реєстрацію
ВЛ № 339-73Р від 19.05.2009 г.
Тираж: 6000. Замовлення: 1615
Друк - Волинська обласна друкарня:
Луцьк, пр. Волі 27.
Друк офсетний, формат А 3